

Τ.Ε.Ι
ΤΕΧΝΟΛΟΓΙΚΟ
ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΟ
ΙΔΡΥΜΑ ΠΑΤΡΑΣ

ΟΙ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΕΙΣ Α' & Β' ΚΑΤΗΓΟΡΙΑΣ
ΤΟΥ ΚΩΔΙΚΑ ΦΟΡΟΛΟΓΙΚΩΝ
ΣΤΟΙΧΕΙΩΝ

ΠΤΥΧΙΑΚΗ ΕΡΓΑΣΙΑ
ΤΩΝ ΣΠΟΥΔΑΣΤΡΙΩΝ
ΣΑΒΒΑΙΔΟΥ ΕΛΕΝΗ
ΧΕΛΙΟΥΔΑΚΗ ΜΑΡΙΑ

00141

0

ΑΡΙΘΜΟΣ ΕΙΣΑΓΩΓΗΣ	848
----------------------	-----

Π Ε Ρ Ι Ε Χ Ο Μ Ε Ν Α

- Α. ΓΕΝΙΚΑ ΓΙΑ ΤΙΣ ΜΙΚΡΟΜΕΣΑΙΕΣ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΕΙΣ
ΧΑΡΑΚΤΗΡΙΣΤΙΚΑ ΤΟΥ ΜΙΚΡΟΜΕΣΑΙΟΥ ΕΠΙΧΕΙΡΗΜΑΤΙΑ
- Β. Η ΛΟΓΙΣΤΙΚΗ ΤΩΝ ΜΙΚΡΟΜΕΣΑΙΩΝ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΕΩΝ
 - ΒΙΒΛΙΑ ΚΑΙ ΣΤΟΙΧΕΙΑ ΠΟΥ ΣΤΗΝ ΠΛΕΙΟΨΗΦΙΑ ΤΟΥΣ ΤΗΡΟΥΝ
ΟΙ ΜΙΚΡΟΜΕΣΑΙΕΣ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΕΙΣ
 - ΥΠΟΧΡΕΩΣΕΙΣ ΦΟΡΟΛΟΓΙΚΕΣ (Φ.Π.Α)
 - ΑΝΑΛΥΣΗ ΚΑΤΑ ΚΑΤΗΓΟΡΙΑ ΒΙΒΛΙΩΝ
- Γ. ΝΕΑ ΤΕΧΝΟΛΟΓΙΑ ΚΑΙ ΜΙΚΡΟΜΕΣΑΙΕΣ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΕΙΣ
- Δ. Η ΧΡΗΜΑΤΟΔΟΤΗΣΗ ΤΩΝ ΜΙΚΡΟΜΕΣΑΙΩΝ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΕΩΝ
- Ε. ΠΑΡΑΓΩΓΙΚΟΤΗΤΑ - ΑΝΤΑΓΩΝΙΣΤΙΚΟΤΗΤΑ ΤΩΝ ΜΙΚΡΟΜΕΣΑΙΩΝ
ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΕΩΝ
- ΣΤ. ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑΤΑ

ΓΕΝΙΚΑ ΓΙΑ ΤΙΣ ΜΙΚΡΟΜΕΣΑΙΕΣ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΕΙΣ

Μεσα σε ένα οικονομικό περιβάλλον που χαρακτηρίζεται από έλλειψη και στενότητα ή ανεπάρκεια πρώτων υλών και πηγών ενεργείας, από μια συνεχώς αυξανόμενη αλληλεξάρτηση και αλληλεπίδραση των μονάδων που ζουν σε αυτό, από τεράστια τεχνολογικά άλματα και γενικά από έναν δυναμισμό με συνεχώς αυξανόμενη ταχύτητα, καθώς και από την ανάπτυξη της αμφισβήτησης του γιγαντισμού, η Μικρομεσαία επιχείρηση έρχεται να παίξει πρωτεύοντα ρόλο.

Η Μικρομεσαία επιχείρηση αποτελεί τον ακρογωνιαίο λίθο της Ελληνικής οικονομικής ζωής. Το πλήθος τους, η ευελικτική τους μορφή, η ποικιλία τους, οι νέες εφευρέσεις και καινοτομίες που προέρχονται από αυτές και η διεύθυνση των Μικρομεσαίων επιχειρήσεων σε όλους τους τομείς παραγωγής και εμπορίας αποτελούν το κύριο χαρακτηριστικό του ρόλου, αλλά και της προσφοράς τους στην οικονομική και κοινωνική ανάπτυξη της χώρας.

" στην Ελλάδα χωρίς να υπάρχει νομικός ορισμός επικράτησε να χαρακτηρίζονται ως Μικρομεσαίες Μεταποιητικές Επιχειρήσεις οι Μεταποιητικές ή επισκευαστικές οικονομικές μονάδες που απασχολούν μέχρι 50 άτομα ".

Ο αριθμός των απασχολούμενων ποικίλλει από χώρα σε χώρα ανάλογα με τον κοινωνικοοικονομικό προγραμματισμό της.

Έτσι σε χώρες όπως οι Η.Π.Α, η Δ. Γερμανία, η Γαλλία και η Ιταλία σαν Μικρομεσαίες χαρακτηρίζονται εκείνες που απασχολούν μέχρι 500 άτομα. Στην Ολλανδία και το Βέλγιο εκείνες που απασχολούν μέχρι 100 άτομα. Ένω στην Δανία και την Ιρλανδία κατατάσσουν στο χώρο των Μικρομεσαίων τις επιχειρήσεις που απασχολούν μέχρι 75 άτομα.

Εκτός όμως από τον αριθμό των απασχολουμένων, σαν κριτήρια κατάταξης μιας επιχείρησης μπορούν να ληφθούν και άλλα, όπως ο κύκλος εργασιών, τα κεφάλαια της επιχείρησης, η προστιθέμενη αξία.

Επίσης υπάρχουν ορισμένα ποιοτικά κριτήρια που αναφέρονται στον τρόπο διοίκησης της επιχείρησης, στην οργάνωσή της, στον τρόπο χρηματοδότησής της, στη θέση της στην αγορά, με σημαντικότερο ίσως το ότι ο διαχειριστής και διευθυντής είναι συγχρόνως και ο ιδιοκτήτης της επιχείρησης. Στην Ελλάδα οι επιχειρήσεις αυτές καλύπτουν το 99% περίπου του συνόλου των βιομηχανικών επιχειρήσεων και απασχολούν το 65-70% του συνόλου του εργατικού δυναμικού στον δευτερογενή τομέα.

Η απογραφή του Σεπτεμβρίου του 1978 έδωσε τα εξής στοιχεία:

<u>ΚΛΙΜΑΚΑ</u>	<u>ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΕΙΣ</u>	<u>ΑΠΑΣΧΟΛΟΥΜΕΝΟΙ</u>
Μικρές		
(1-9 εργαζόμενοι)	406.713	782.812
Μεσαίες		
(10-50 εργαζόμενοι)	13.312	257.290
Μεγάλες		
(50 και πάνω εργαζ.)	2.708	475.421

ΚΑΤΑΝΟΜΗ - ΡΟΛΟΣ ΤΗΣ ΜΙΚΡΟΜΕΣΑΙΑΣ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΗΣ ΣΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ

Ο ρόλος της μικρής βιομηχανίας στην Ελληνική μεταποίηση είναι πολύ σημαντικός. Αποτέλεσμα αυτού είναι η ιδιαίτερη έμφαση που δίνει ο κρατικός φορέας στην ανάπτυξη της μικρής βιομηχανίας και τούτο γιατί η Ελληνική μικρή βιομηχανία μπορεί να προσφέρει τα μέγιστα στην προσπάθεια για την οικονομική ανάκαμψη της Ελληνικής Οικονομίας διότι:

1) Οι μικρές βιομηχανίες μπορούν να αντλήσουν πόρους (πέρα από τις οικογενειακές αποταμιεύσεις και τα επανεπενδυμένα κέρδη), οι οποίοι ουδέποτε θα ελάμβαναν την μορφή παραγωγικού κεφαλαίου πλην μόνον διαμέσου της μικρής επιχείρησης. Το ισοδύναμο ποσο υπάρχει περίπτωση να κατευθύνετο προς επενδύσεις οι οποίες είναι μη παραγωγικές για την οικονομία.

2) Τα τελευταία χρόνια παρατηρούνται αυξητικές τάσεις του ποσοστού ανεργίας επί του συνολικού ενεργού πληθυσμού. Οι μικρές βιοτεχνίες στον Ελλαδικό χώρο θα μπορούσαν να συμβάλλουν σημαντικά στην μείωση του ποσοστού, γιατί η παραγωγική τους διαδικασία είναι εντάσεως εργασίας και από έρευνες οι οποίες έχουν διεξαχθεί παλαιότερα συμπεραίνεται ότι οι μικρές βιομηχανίες συμμετείχαν κατά 48,5% στην απασχόληση και ότι μια μονάδα επιλεγμένη τυχαία από την τάξη μεγέθους με απασχόληση 3-9 έχει τις ίδιες πιθανότητες να παρουσιάσει αύξηση του αριθμού των απασχολούμενων, λ.χ. κατά 10%, όσο και οποιαδήποτε άλλη επιχείρηση, επίσης τυχαία επιλεγμένη, από τάξεις μεγέθους απασχόλησης 50-499 ή 500 και πάνω.

3) Το περιορισμένο μέγεθος της αγοράς της Ελληνικής πραγματικότητας καθιστά ανέφικτη την παραγωγή σε τέτοια κλίμακα η οποία παρατηρείται στις βιομηχανικές χώρες. Οι μικρές βιομηχανίες μπορούν να παράγουν ποσότητες οι οποίες απαιτούνται από την μικρότερη αγορά και σε κάποιο λογικό κόστος εάν έχουν την απαραίτητη πληροφόρηση περι των ευκαιριών παραγωγής και εάν τους δοθούν τεχνικές και διοικητικές οδηγίες και κίνητρα για αποδοτική λειτουργία, κάτι τέτοιο όμως δεν συμβαίνει στην σύγχρονη Ελληνική πραγματικότητα.

4) Οι μικρού μεγέθους βιομηχανικές μονάδες μπορούν να παίξουν σημαντικό ρόλο στην τοπική και περιφερειακή ανάπτυξη.

Η τάση υπερβολικής συγκέντρωσης σε μια κεντρική μητροπολιτική περιοχή, όπως συμβαίνει σήμερα στην Ελλάδα (π.χ. Αθήνα, Θεσ/νίκη), δημιουργεί σοβαρά προβλήματα. Η αντιμετώπιση αυτού του προβλήματος γίνεται με την παραγωγή της βιομηχανικής ανάπτυξης στις επαρχιακές πόλεις που παρουσιάζουν τις μεγαλύτερες προοπτικές και γειτονικές αγροτικές περιοχές, απαιτεί την παραγωγή σχετικά μικρών αλλά παρ' όλα αυτά αποδοτικών μεταποιητικών μονάδων, σε συνδυασμό με μεγάλες βιομηχανικές μονάδες όπου είναι αυτο δυνατό.

ΙΔΙΑΙΤΕΡΑ ΧΑΡΑΚΗΤΗΡΙΣΤΙΚΑ ΤΩΝ ΜΙΚΡΟΜΕΣΑΙΩΝ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΕΩΝ

Τα ιδιαίτερα χαρακτηριστικά της Μικρομεσαίας επιχείρησης τα οποία καθιστούν την μικρή βιομηχανία ανταγωνιστική και της επιτρέπουν να συνυπάρχει και πολλές φορές να βοηθά σημαντικά τις μεγάλες βιομηχανικές επιχειρήσεις είναι τα εξής :

-1- Ο επιχειρηματίας - ιδιοκτήτης διοικεί μόνος του την επιχείρηση έχοντας την ευθύνη όλων των λειτουργιών της (παραγωγή, εμπορία, προμήθειες, λογιστήριο κ.λ.π). Η επιχείρηση διαθέτει ελάχιστα στελέχη ή κανένα. Σε πολλές περιπτώσεις ατελέχη της επιχείρησης προέρχονται από μέλη της οικογενείας του επιχειρηματία. Η ευθύνη των αποφάσεων ανήκει στον ίδιο τον επιχειρηματία.

-2- Ο επιχειρηματίας- ιδιοκτήτης έχει ταυτίσει την περιουσία της επιχείρησης με την προσωπική του περιουσία την οποία χρησιμοποιεί και σαν εγγύηση για την ληψη δανείων. Αφιερώνει ολο του το χρόνο στη διοίκηση της επιχείρησης και νοιώθει ο μοναδικά υπεύθυνος για την ανάπτυξή της. Δεν στηρίζεται ούτε καλύπτεται στις αποφάσεις του από συμβούλια και επιτροπές.

-3- Η προέλευση του επιχειρηματία (εργάτης, τεχνίτης, υπάλληλος, κληρονόμος), το επίπεδο της μόρφωσής του, η ηλικία του, η κατάσταση της υγείας του και η οικογενειακή του κατάσταση επηρεάζουν αποφασιστικά την εξέλιξη της επιχείρησής του.

-4- Η επιχείρησή του καλύπτει ένα μικρό μέρος της τοπικής ή εθνικής αγοράς του κλάδου στον οποίο ανήκει.

ΠΛΕΟΝΕΚΤΗΜΑΤΑ

Απο τα ιδιαίτερα χαρακτηριστικά που αναφέρθηκαν πιο πάνω πηγάζουν τα πλεονεκτήματα που παρουσιάζουν οι Μικρομεσαίες επιχειρήσεις για την οικονομική και κοινωνική ζωή της χώρας, καθώς και τα προβλήματα που αντιμετωπίζουν στην ανάπτυξή τους.

(1) Είναι φυτώρια νέων επιχειρηματιών, λόγω της ευκαιρίας που δίνουν σε νέους να ασκήσουν μόνοι τους μια δραστηριότητα.

(2) Είναι πηγή νέων εφευρέσεων και καινοτομιών λόγω της ανάγκης τους να επιβιώσουν και λόγω του ότι σε χώρες με μικρή βιομηχανική διαφοροποίηση, οι μικρής κλίμακας βιομήχανοι μπορούν να παρουσιάσουν προϊόντα τα οποία είναι νέα στη χώρα, αν και όχι απαραίτητως νέα στη διεθνή αγορά.

(3) Είναι ευέλικτες και προσαρμόζονται στις κυκλικές διακυμάνσεις της οικονομίας λόγω του μικρού τους μεγέθους.

(4) Βοηθούν στον καταμερισμό της εργασίας και στην αύξηση της παραγωγικότητας, κατασκευάζοντας διάφορα εξαρτήματα για λογαριασμό άλλων επιχειρήσεων (υπεργολαβία), λόγω της εξειδικεύσεώς τους και του μικρού μεγέθους.

(5) Αξιοποιούν κατά τον καλύτερο τρόπο τις διαθέσιμες πρώτες υλες σε τοπικό και εθνικό επίπεδο.

(6) Εκπαιδεύουν νέους στα διάφορα επαγγέλματα, δίνοντάς τους τη δυνατότητα να αποκτήσουν σχεδόν ολη την πρακτική πείρα του επαγγέλματος λόγω της μη ύπαρξης μεγάλου καταμερισμού εργασίας στις μεθόδους παραγωγής.

(7) Συντελούν στη διατήρηση του ελεύθερου ανταγωνισμού λόγω του μεγάλου αριθμού τους.

(8) Μειώνουν τις δυνατότητες μόλυνσης και καταστροφής του περιβάλλοντος, λόγω των σχετικά απλών μεθόδων παραγωγής και του μικρού τους όγκου.

(9) Συμβάλλουν στην εξοικονόμηση ενέργειας λόγω των απλών μεθόδων παραγωγής που χρησιμοποιούν και τη σχετικά μικρή χρήση μηχανημάτων που κάνουν.

(10) Αξιοποιούν άτομα που διαφορετικά δεν θα μπορούσαν να εργαστούν (μελη οικογενείας, ανειδίκευτο προσωπικό, άτομα που κατοικούν στην περιφέρεια), λόγω των απλών μεθόδων παραγωγής και τον οικογενειακό χαρακτήρα που έχουν.

(11) Κατανέμουν την ιδιοκτησία, την δύναμη και την ευθύνη οικονομικών αποφάσεων σε μεγάλο αριθμό ατόμων (επιχειρηματιών), λόγω του μεγάλου αριθμού τους, συντελώντας έτσι στην διατήρηση των δημοκρατικών θεσμών.

(12) Ικανοποιούν τις εξιδεικευμένες ανάγκες κάθε κατηγορίας καταναλωτών, μικρής ή μεγάλης, αστικής ή αγροτικής, λόγω της κοντινής επαφής που έχει ο επιχειρηματίας με τους καταναλωτές.

(13) Δίνουν την δυνατότητα σε δημιουργικά άτομα να αναπτύξουν τις ικανότητες και τα ταλέντα τους μέσω της διαχείρισης της επιχείρησης.

(14) Συντελούν στην μείωση της ανεργίας με την απασχόληση μεγάλου αριθμού εργαζομένων, επειδή χαρακτηρίζονται απο ένταση εργασίας.

(15) Συμβάλλουν στην αποκέντρωση και στην δημιουργία θέσεων εργασίας στην περιφέρεια, επειδή εγκαθίστανται εύκολα και σε περιοχές που δεν υπάρχει επαρκής βιομηχανική υποδομή και δημιουργούνται απο άτομα της περιοχής.

ΜΕΙΟΝΕΚΤΗΜΑΤΑ

Εκτός απο τα πλεονεκτήματα οι Μικρομεσαίες επιχειρήσεις αντιμετωπίζουν και σημαντικά μειονεκτήματα, κυρίως απο το μικρό τους μέγεθος, στα παρακάτω σημεία :

- (1) Χρηματοδότησης και αυτοχρηματοδότησης.
- (2) Φορολογίας.
- (3) Γραφειοκρατικών διατυπώσεων.
- (4) Διοίκησης και οργάνωσης.
- (5) Προώθησης πωλήσεων και εξαγωγών.
- (6) Πληροφόρησης.
- (7) Αξιοποίησης της νεας τεχνολογίας.
- (8) Ικανοποίησης μεγάλων παραγγελιών.
- (9) Εκπαίδευσης του προσωπικού, καθώς και του ίδιου του επιχειρηματία.
- (10) Προσέλκυσης ικανών στελεχών.
- (11) Διαδοχής του επιχειρηματία σε περίπτωση ασθενείας, γήρατος ή θανάτου.

(12) Αξιοποίησης διαθέσιμων κρατικών και ημικρατικών πηγών βοήθειας.

(13) Συμμετοχής στις αγορές του δημοσίου.

ΚΑΤΑΝΟΜΗ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΩΝ ΒΑΣΕΙ ΤΟΥ ΑΡΙΘΜΟΥ ΕΡΓΑΖΟΜΕΝΩΝ
ΚΑΤΑ ΚΛΑΔΟΥΣ ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΤΑΣ (ΑΠΟΓΡΑΦΗ 1978)

<u>ΚΛΑΔΟΙ</u>	<u>ΣΥΝΟΛΟ</u>	<u>0-50 ΑΤΟΜΑ</u>	<u>50 ΑΤΟΜΑ & ΑΝΩ</u>
βιομηχανία ειδών διατροφής	19.311	19.083	228
βιομηχανία ποτών	1.903	1.850	47
απνοβιομηχανία	131	118	13
φαντικές βιομηχανίες	5.049	4.768	281
βιομηχανίες ενδύσεως & υποδήσεως	21.926	21.721	205
βιομηχανία ξύλου & φελλού	12.365	12.331	34
βιομηχανία επίπλων	10.778	10.751	27
βιομηχανία χάρτου	444	435	29
τύποι-Εκτυπώσεις	2.848	2.807	41
βιομηχανίες δέρματος	3.770	3.758	12
ελαστικών & πλαστικών	2.184	2.117	67
χημικές βιομηχανίες	1.095	1.004	91
παραγωγών πετρελαίου & άνθρακα	123	112	11
μη μεταλλουργικών προϊόντων	5.280	5.202	78
ασιακές μεταλλουργικές	59	33	26
αεροναυτικών προϊόντων εκτός			
μηχανών & μεταφορικών	14.685	14.583	102
κατασκευής μηχανών & συσκευών			
εκτός ηλεκτρικών & μεταφοράς	4.465	4.415	50

<u>ΚΛΑΔΟΙ</u>	<u>ΣΥΝΟΛΟ</u>	<u>0-50 ΑΤΟΜΑ</u>	<u>50 ΑΤΟΜΑ & ΑΝΩ</u>
Κατασκευής ηλεκτρικών μηχανών, συσκευών	5.308	5.217	91
Κατασκευής μεταφορικών μέσων	13.365	13.288	77
Άλλες βιομηχανίες	3.899	3.889	10
<u>ΣΥΝΟΛΟ_ΕΔΔΑΔΑΣ</u>	128.988	127.450	1.538

ΑΡΙΘΜΟΣ ΥΠΕΡΓΟΛΑΒΙΚΩΝ ΜΙΚΡΟΜΕΣΑΙΩΝ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΕΩΝ
ΕΓΓΕΓΡΑΜΜΕΝΩΝ ΣΤΟΝ ΕΟΜΜΕΧ

<u>Α</u>	<u>ΚΛΑΔΟΣ</u>	<u>ΑΡΙΘΜΟΣ Μ.Μ.Ε</u>	<u>ΑΡΙΘΜΟΣ ΑΠΑΣΧΟΛΟΥΜΕΝΩΝ</u>
1.	Κατεργασίας μετάλλου	250	8.000
2.	Ηλεκτρονικού-ηλεκτρικού υλικού	180	5.500
3.	Πλαστικών-ελαστικών	70	1.800
4.	Κατεργασίας ξύλου	45	500
5.	Ετοιμών ενδυμάτων	250	-
6.	Βιοτεχνία γούνας	2.500	-

Σ Υ Μ Π Ε Ρ Α Σ Μ Α

Απο τον πρώτο πίνακα σύμφωνα με τα στοιχεία της ΕΣΥΕ φαίνεται ο αριθμός των επιχειρήσεων κατα κλάδο. Εκτός απο την ποσοτική τους υπεροχή και τα άλλα χαρακτηριστικά των Μικρομεσαίων επιχειρήσεων εύκολα μπορεί να συναχθεί η τεράστια σημασία που έχουν οι Μικρομεσαίες επιχειρήσεις για την οικονομική και κοινωνική ζωή της χώρας μας.

ΟΡΙΣΜΟΣ ΤΟΥ ΜΙΚΡΟΜΕΣΑΙΟΥ ΕΠΙΧΕΙΡΗΜΑΤΙΑ - ΚΡΙΤΗΡΙΑ ΕΠΙΤΥΧΙΑΣ

Μικρομεσαίος επιχειρηματίας είναι ο ιδιοκτήτης ο οποίος συγχρόνως είναι επιφορτισμένος με την διεύθυνση και διαχείριση μιας Μικρομεσαίας. Τα κριτήρια που προσδιορίζουν τον επιτυχημένο Μικρομεσαίο επιχειρηματία είναι συνήθως οικονομικοτεχνικά και κοινωνικά.

Α. Τα σημαντικότερα οικονομικοτεχνικά κριτήρια είναι :

1. Το κέρδος και η αποδοτικότητα του κεφαλαίου της Μ.Μ.Ε.
2. Οι ρυθμοί αύξησης του κύκλου εργασιών.
3. Η φημη στην αγορά.
4. Η αμοιβή της προσωπικής του εργασίας και των μελών της οικογενείας του.
5. Η δυνατότητα αυτοχρηματοδότησεως (εσωτερική συσσώρευση).
6. Η ποιότητα των προϊόντων και των υπηρεσιών.
7. Η ανάπτυξη νέων προϊόντων και εφαρμογή χρήσιμων καινοτομιών.

Β. Τα σπουδαιότερα κοινωνικά κριτήρια είναι :

1. Το κοινωνικό κλίμα και οι συνθήκες εργασίας στην Μ.Μ.Ε.
2. Η ικανοποίηση των αναγκών των εργαζομένων.
3. Η προσφορά στις κοινωνικές ανάγκες του περιβάλλοντος.

Τις περισσότερες φορές ο Μ.Μ.Ε κρίνεται σαν επιτυχημένος σύμφωνα μόνο με τις οικονομικοτεχνικές του επιδόσεις. Συχνά παραλείπεται η αναφορά στα κοινωνικά κριτήρια για τον προσδιορισμό του Μ.Μ.Ε. Το τελευταίο προδίδει ξεπερασμένες αντιλήψεις του παρελθόντος, γιατί εκτός των άλλων στις σύγχρονες (σημερινές) συνθήκες που έχουν διαμορφωθεί, η οικονομική ανάπτυξη είναι άρρηκτα συνδεδεμένη με τις κοινωνικές παραμέτρους και προβληματικές.

ΙΚΑΝΟΤΗΤΕΣ ΚΑΙ ΧΑΡΑΚΤΗΡΙΣΤΙΚΑ ΠΡΟΣΩΠΙΚΟΤΗΤΑΣ ΠΟΥ ΕΙΝΑΙ
ΑΠΑΡΑΙΤΗΤΑ ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΠΙΤΥΧΙΑ ΤΟΥ ΜΙΚΡΟΜΕΣΑΙΟΥ ΕΠΙΧΕΙΡΗΜΑΤΙΑ

ΙΚΑΝΟΤΗΤΕΣ

ΔΙΑΝΟΗΤΙΚΕΣ

1. Καλή κρίση
2. Οργανωτική ικανότητα
3. Δημιουργικότητα
4. Κριτική ικανότητα
5. Φαντασία
6. Αντίληψη
7. Ικανότητα συντονισμού
8. Ρεαλιστικότητα
9. Λογική

ΑΝΘΡΩΠΙΝΕΣ

1. Ικανότητα ηγεσίας
2. Υπευθυνότητα
3. Ικανότητα επικοινωνίας
4. Ικανότητα ανθρωπίνων σχέσεων
5. Ενδιαφέρον για τον άνθρωπο
6. Επιδεξιότητα στις διαπροσωπικές σχέσεις
7. Κοινωνικότητα
8. Νοημοσύνη

ΧΑΡΑΚΤΗΡΙΣΤΙΚΑ ΠΡΟΣΩΠΙΚΟΤΗΤΑΣ

ΦΥΣΙΟΛΟΓΙΚΑ ΧΑΡΑΚΤΗΡΙΣΤΙΚΑ ΚΑΙ ΧΑΡΑΚΤΗΡΙΣΤΙΚΑ ΙΔΙΟΣΥΓΚΡΑΣΙΑΣ

1. Πρωτοβουλία	14. Εκφραση
2. Θάρρος	15. Προσαρμοστικότητα
3. Αυτοπεποίθηση	16. Υγεία
4. Τιμιότητα	17. Ηθική
5. Λεπτότητα	18. Ακεραιότητα
6. Συναισθηματικότητα	19. Αντικειμενικότητα
7. Φιλοδοξία	20. Αισιοδοξία
8. Πραδότητα	21. Επιμονή
9. Εμπιστοσύνη στους υπαλλήλους	22. Αυτοθυσία
10. Πειστικότητα	23. Αίσθηση δικαιοσύνης
11. Συνεργασιμότητα	24. Προθυμία στο να μαθαίνει
12. Ενθουσιασμός	25. Ετοιμότητα να αποδεχθεί
κριτική και προτάσεις
13. Απαιτητικότητα	

ΣΥΣΤΗΜΑ ΕΠΙΧΕΙΡΗΜΑΤΙΑ - ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΗΣ - ΕΠΙΤΥΧΙΑΣ

ΤΕΧΝΟΛΟΓΙΚΟ	ΔΙΚΟΝΟΜΙΚΟ	ΙΚΟΙΝΩΝΙΚΟΠΟΙΗΤΙΚΟ	ΦΥΣΙΚΟ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΟ	ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΟ
ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝ	ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝ	ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝ	ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝ	ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝ

Χαρακτηριστικά
προσωπικότητας,
& ικανότητες

Μικρομεσαίος
Επιχειρηματίας

Γνώσεις -
Εμπειρίες

Κίνητρο

Εκπόσιμος

Ηγέτης

Συντονιστής

Δέκτης-προμηθός
πληροφοριών

Σύνδεσμος επι-
χείρησης και
περιβάλλοντος

Ανιχνευτής
ευκαιριών

Κατανομέας των
πόρων

Διοργανωατευτής

"Μέσσορας"

Νόμοι

Προϊόν-δραστηριότητες
-Προσφερόμενα
προϊόντα
-Προσφερόμενες
υπηρεσίες

Λειτουργίες
-Προμήθεια
-Παραγωγή
-Χρηματοδότηση
-Εμπορία-πώληση

MANAGEMENT
-Προγραμματισμός,
-Οργάνωση
-Έλεγχος
-Διεύθυνση
-Υεσφα
-Ελεγχος

ΕΠΙΤΥΧΙΑ Μ.Μ.Ε
(με κριτήρια) :
-Συνολικό κέρδος και
οποδοτικότητα
κεφαλαίων
-Μερίδιο της αγοράς
-Εικόνα και φημη της
μικρομεσαίας επι-
χείρησης
-Αμοιβή της προσωπικής
εργασίας του μικρο-
μεσαίου επιχειρηματία
-Ποιότητα των προϊόντων
-καινοτομίες
-κοινωνικό κλίμα στην
επιχείρηση
-κοινωνικό κόστος

Σ Υ Μ Π Ε Ρ Α Σ Μ Α

Απο οσα προηγήθηκαν προκύπτει το συμπέρασμα ότι η αποστολή και οι ρόλοι του Μικρομεσαίου επιχειρηματία είναι σημαντικοί. Ομως για να ανταποκριθεί κανείς σε αυτούς δεν είναι τόσο εύκολο. Χρειάζεται μια σειρά χαρακτηριστικών της προσωπικότητας και μια ηγετική ικανότητα αφού αποτελεί ένα μικρό ηγέτη στο χωρο της επιχειρήσής του. Βέβαια σημαντικές είναι και οι γνώσεις, ομως χωρίς τα πρώτα αυτές δεν είναι ικανές να οδηγήσουν στην επιτυχία. Πρέπει να υπογραμμιστεί εδώ ότι ολα σχεδόν απο τα παραπάνω χαρακτηριστικά και τις ικανότητες είναι επίκτητα και όχι "εκ γενετής" οπως υποστηρίζουν οι ξεπερασμένες αντιλήψεις. Συνεπώς ο καθε Μ.Μ.Ε πρέπει να καταβάλλει σημαντική προσπάθεια για την ανάπτυξή τους.

Η ΛΟΓΙΣΤΙΚΗ ΤΩΝ ΜΙΚΡΟΜΕΣΑΙΩΝ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΕΩΝ

Όσον αφορά την λογιστική λειτουργία πολλοί Μικρομεσαίοι επιχειρηματίες δίνουν την έμφαση ότι η σοβαρή εργασία της εκπονήσεως των λογαριασμών γίνεται για να ανταποκρίνονται αυτοί προς τούς κανονισμούς της επιχείρησης και τις απαιτήσεις της φορολογίας. Αυτό όμως είναι πολύ μεγάλο λάθος, διότι αποκλείει την ουσιώδη συμβολή της λογιστικής στη διοίκηση της επιχείρησης.

Για τον Μικρομεσαίο επιχειρηματία είναι απαραίτητες οι βασικές γνώσεις λογιστικής, γιατί εάν τις έχει θα μπορεί χρησιμοποιώντας τις λογιστικές πληροφορίες να καταστρώνει καλύτερα την πολιτική της και να ελέγχει την καθημερινή πορεία της προς τούς τιθέμενους αντικειμενικούς σκοπούς.

Στην ολη διαδικασία σχεδιασμού - προσανατολισμού της παραγωγής, προκειμένου αυτή να καταστεί ανταγωνιστική σημαντικό ρολο παίζει και το φορολογικό, που η σωστή λειτουργία του βοηθάει στην άρση εμποδίων και εμπεδώνει κλίμα εμπιστοσύνης και σταθερότητας. Ήδη ως γνωστό έγινε μια γενική αναμόρφωση του φορολογικού συστήματος της χώρας απο ανάγκη πρώτα-πρώτα, αλλά και απο υποχρέωση λόγω της Ε.Ο.Κ (Φορος Προστιθέμενης Αξίας).

Το φορολογικό σύστημα αντισταθμιστικά διευκολύνει την ανταγωνιστικότητα στην παραγωγή - μέθοδος άλλωστε που ακολουθείται και απο άλλους εταίρους - και που με την άρση των δασμών θα είναι και το μοναδικό ίσως οπλο παρεμβατικής προστασίας της ανταγωνιστικότητας.

Φυσικά για την καθιέρωση ενός σωστού φορολογικού συστήματος απαιτείται μια ειλικρινής και σωστή συνεργασία με το κράτος.

Είναι καιρός να εφαρμοστεί ένα απλο αυστηρό αλλά δίκαιο φορολογικό σύστημα που να παρέχει την δυνατότητα σταύς φορολογουμένους να γνωρίζουν σε κάθε τους βημα την φορολογική τους επιβάρυνση προκειμένου να μπορούν να καθορίζουν την πορεία τους.

Να μην επιτρέπει την αυθερεσία στους ελέγχους. Να βοηθεί με φορολογικές απαλλαγές προς την κατεύθυνση της αποκέντρωσης.

Να καθιερωθεί μέθοδος αυτόματης και δίκαιης τιμαριθμοποίησης της φορολογικής κλίμακας.

Να υποβοηθηθούν φορολογικά (απαλλαγές εγκαταστάσεων-μετεγκαταστάσεων-αγοράς μηχανημάτων κ.λ.π) οι μικρές επιχειρήσεις.

Να υπάρχει πρόβλεψη για κάθε διορθωτικό χειρισμό που να δίνει δυνατότητα προσαρμογής του στην κάθε επιλογή οικονομικής πολιτικής.

ΒΙΒΛΙΑ ΚΑΙ ΣΤΟΙΧΕΙΑ ΠΟΥ ΤΗΡΟΥΝ ΟΙ ΜΙΚΡΟΜΕΣΑΙΕΣ
ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΕΙΣ

Οι Μικρομεσαίες επιχειρήσεις εντάσσονται σε κατηγορίες τήρησης βιβλίων, ανάλογα με το ποσο των ετήσιων ακαθάριστων εσόδων τους κατά την προηγούμενη διαχειριστική περίοδο.

Κατηγορίες βιβλίων		Ορια ακαθάριστων εσόδων
Πρώτη (Α)	μέχρι και	δρχ. 6.000.000
Δεύτερη (Β)	μέχρι και	δρχ. 80.000.000

ΑΝΑΛΥΣΗ ΚΑΤΑ ΚΑΤΗΓΟΡΙΑ ΒΙΒΛΙΩΝ

Η επιχείρηση της Α' κατηγορίας υποχρεούται να τηρεί βιβλίο αγορών στο οποίο καταχωρίζει όλες τις αγορές εμπορευσίμων αγαθών που πραγματοποιεί για την άσκηση του επαγγέλματός του, είτε οι αγορές γίνονται για μεταπώληση είτε προορίζονται για επεξεργασία.

Σε ιδιαίτερη στήλη ή σε ιδιαίτερο χώρο του βιβλίου αγορών καταχωρίζονται τα αγοραζόμενα αγαθά που προορίζονται για πάγια εκμετάλλευση. Για κάθε αγορά (τοίς μετρητοίς ή επι πιστώσει εμπορευσίμων αγαθών) στο βιβλίο αγορών καταχωρίζονται :

α) η χρονολογία εκδόσεως ή λήψεως, κατα περίπτωση του στοιχείου αγοράς (τιμολόγιου αγοράς αγροτικών προϊόντων, τιμολόγιου χονδρικής πώλησης αγαθών).

β) το οικείο δικαιολογητικό της αγοράς και ο αύξοντας αριθμός αυτού &

γ) η αξία της αγοράς.

Προκειμένου για αγορές εμπορευσίμων αγαθών που η αξία καθενός δεν υπερβαίνει τις 1.000 δρχ. μπορούν να καταχωρούνται με μια εγγραφή.

Η εξαίρεση αυτή δεν ισχύει προκειμένου περι αγορών χωρίς τιμολόγιο αγροτικών προϊόντων αξίας μέχρι και 200 δρχ. Για κάθε τέτοια αγορά στο βιβλίο αγορών ή σε θεωρημένη κατάσταση καταχωρίζεται εκτός από την χρονολογία αγοράς, το είδος, η ποσότητα, η τιμή και η αξία του αγοραζόμενου προϊόντος, ο δικαιούχος της εισφοράς του Ν. 4169/1961 Δήμος ή Κοινότητα και ο Νομός και η Επαρχία στον οποίο υπάγεται ο Δήμος ή η Κοινότητα.

Οι επιστροφές αγορών και οι λαμβανόμενες εκπτώσεις επί αγορών που δεν αναγράφονται στα οικεία δικαιολογητικά αλλά εκδίδονται για αυτές πιστωτικά σημειώματα παροχής εκπτώσεων, καταχωρίζονται σε ιδιαίτερο χώρο του Βιβλίου Αγορών με τον ίδιο τρόπο.

Οι επιχειρήσεις της Β' κατηγορίας υποχρεούνται να τηρούν για την άσκηση του επαγγέλματός τους Βιβλίο Εσόδων-Εξόδων στο οποίο καταχωρούνται με την χρονολογία της εκδόσεως ή λήψεως και μνείας του οικείου δικαιολογητικού (τιμολόγιου αγοράς αγροτικών προϊόντων, τιμολόγιου χονδρικής πώλησης αγαθών, τιμολόγιου παροχής υπηρεσιών) :

- A) Τα ακαθάριστα έσοδα τοις μετρητοίς και επί πιστώσει :
 - α) απο πώληση αγαθών
 - β) απο παροχή υπηρεσιών
 - γ) απο λοιπές πράξεις
- B) Οι δαπάνες τοις μετρητοίς και επί πιστώσει :
 - α) για την αγορά εμπορευσιμων αγαθών με διάκριση εαν αυτο δεν είναι εξαιρετικά δύσκολο σε προοριζόμενα για μεταπώληση και σε προοριζόμενα για παραγωγή προϊόντων ή για την αποδοχή υπηρεσιών.
 - β) για τα γενικά έξοδα
 - γ) για λοιπές πράξεις.

Σε ιδιαίτερη στήλη ή σε ιδιαίτερο χώρο του Βιβλίου Εσόδων-Εξόδων καταχωρούνται τα αγοραζόμενα αγαθά τα προοριζόμενα για πάγια εκμετάλλευση.

Επίσης, σε ιδιαίτερο χώρο του Βιβλίου Εσόδων-Εξόδων καταχωρούνται κατά τον χρόνο που πραγματοποιούνται, οι καταθέσεις και οι αναλήψεις κεφαλαίων, τα χορηγούμενα ή τα λαμβανόμενα δάνεια καθώς και οι εισπράξεις ή πληρωμές για μερική ή για ολική εξόφλησή τους. Τα ακαθάριστα έσοδα μπορεί να καταχωρούνται ημερησίως, χωριστά για κάθε σειρά στοιχείου (τιμολόγια χονδρικής πώλησης αγαθών, αποδείξεις λιανικής πώλησης) με αναγραφή του πρώτου και του τελευταίου αύξοντα αριθμού των εκδιδόμενων στοιχείων, του συνολικού αριθμού αυτών των στοιχείων και του αθροίσματος της αξίας τους.

Οι επιστροφές αγορών ή πωλήσεων και οι εκπτώσεις επί αγορών ή πωλήσεων που δεν αναγράφονται στα οικεία δικαιολογητικά αλλά εκδίδονται για αυτές πιστωτικά σημειώματα παροχής εκπτώσεων καταχωρούνται σε ιδιαίτερο χώρο του Βιβλίου Εσόδων-Εξόδων με τον ίδιο τρόπο.

Στο Βιβλίο Εσόδων-Εξόδων καταχωρούνται χωριστά και τα πραγματοποιούμενα έσοδα και έξοδα για λογαριασμό τρίτου.

Στις τελευταίες σελίδες του Βιβλίου Εσόδων-Εξόδων καταχωρείται, κατά το τέλος της διαχειριστικής περιόδου και το αργότερο μέσα στον επόμενο μήνα από την λήξη αυτής :

- A.) Ανάλυση των ακαθάριστων εσόδων από πώληση αγαθών και από παροχή υπηρεσιών, χωριστά σε ακαθάριστα έσοδα από :
- α) λιανικές και
 - β) από χονδρικές πωλήσεις.

Β) Ανάλυση των γενικών εξόδων σε τοιαύτα :

- α) για αμοιβές προσωπικού (μισθούς, ημερομίσθια κ.λ.π)
- β) για αμοιβές τρίτων (αμοιβές, μεσιτείες, προμήθειες κ.λ.π)
- γ) για τόκους
- δ) για ενοίκια και
- ε) για λοιπά γενικά έξοδα.

Δεν απαιτείται η καταχώρησις της ανωτέρω ανάλυσης των ακαθαρμάτων εσόδων και των γενικών εξόδων εάν η ανάλυση αυτή προκύπτει από ιδιαίτερες στήλες του Βιβλίου Εσόδων-Εξόδων.

Οι επιχειρήσεις Α' κατηγορίας δεν υποχρεούνται να εκδίδουν αποδείξεις.

Οι επιχειρήσεις Β' κατηγορίας υποχρεούνται να εκδίδουν θεωρημένες αποδείξεις εκτός από ορισμένες περιπτώσεις π.χ. κάποιος που έχει Παντοπωλείο και περάσει τα 6.000.000 δρχ. ακαθάριστα έσοδα πρέπει να εκδίδει αποδείξεις αλλά όχι θεωρημένες.

ΑΝΑΜΟΡΦΩΣΗ ΤΟΥ ΦΟΡΟΛΟΓΙΚΟΥ ΜΑΣ ΣΥΣΤΗΜΑΤΟΣ (Φ.Π.Α)

Απο την 1^η Γενάρη 1987 εφαρμόστηκε στην χώρα μας ο Φόρος Προστιθέμενης αξίας (Φ.Π.Α)

Δεν πρόκειται για καινούργιο φορο, απλα ο Φ.Π.Α έρχεται να αντικαταστήσει μια σειρά έμμεσων φόρων (κυρια το Φ.Κ.Ε και το χαρτόσημο).

Ο Φ.Π.Α παρουσιάζει πολλά και σοβαρά πλεονεκτήματα έναντι του μέχρι τώρα συστήματος που ηρθε να αντικαταστήσει.

Το πρώτο και σοβαρότερο πλεονέκτημα είναι η ουδετερότητα που παρουσιάζει όσον αφορά τη φορολογική επιβάρυνση των προϊόντων ανεξάρτητα από τα στάδια που περνάει ένα προϊόν από τον παραγωγό μέχρι τον καταναλωτή. Με λίγα λόγια ο Φ.Π.Α εξασφαλίζει για όμοια προϊόντα που διατίθενται στην ίδια τιμή, ίση φορολογική επιβάρυνση. Δηλαδή, δύο προϊόντα που επιβαρύνονται με τον ίδιο συντελεστή και που πωλούνται στον καταναλωτή στην ίδια τιμή π.χ. 100 δρχ. επιβαρύνονται με το ίδιο ποσό φόρου, ανεξάρτητα αν το ένα έχει περάσει από δύο στάδια μεταπώλησης και το άλλο από τρία. Αντίθετα το χαρτόσημο μέχρι τώρα επιβάρυνε τόσες φορές ένα αγαθό όσες φορές άλλαζε χέρια μέχρι να φτάσει στον λιανέμπορο.

Η ουδετερότητα αυτή του Φ.Π.Α επιτυγχάνεται με την μέθοδο της χρέωσης του Φ.Π.Α σε κάθε στάδιο συναλλαγής αλλά και με ταυτόχρονη έκπτωση (αφαίρεση) του φόρου που πληρώθηκε σε όλα τα προηγούμενα στάδια. Έτσι ο συνολικός φόρος που επιβαρύνει ένα προϊόν, είναι αυτός που προκύπτει αν εφαρμόσουμε τον συντελεστή του φόρου στην τιμή που το αγαθό διατίθεται στον καταναλωτή.

Αλλά πλεονεκτήματα του νέου φόρου είναι ότι δεν φορολογούνται οι εξαγωγές και οι επενδύσεις.

Και τα δύο αυτά πλεονεκτήματα συμβάλλουν θετικά τόσο στην οικονομική ανάπτυξη γιατί βοηθούν στο να γίνουν τα εγχώρια προϊόντα πιο ανταγωνιστικά, στην εγχώρια και στην διεθνή αγορά, όσο και στην απασχόληση.

Τέλος άλλο πλεονέκτημα του Φ.Π.Α είναι ότι βοηθά στην καταπολέμηση της φοροδιαφυγής, καθώς προϋπόθεση για την έκπτωση του φόρου αγοράς είναι η ύπαρξη τιμολογίου ή άλλου αποδεικτικού φορολογικού στοιχείου. Έτσι κάθε επιτηδευματίας θα έχει συμφέρον να ζητά τιμολόγιο για τις αγορές που κάνει προκειμένου να αφαιρέσει από τον φορο που εισπράττει κατά την πώληση των εμπορευμάτων του, τον φορο που πλήρωσε για τις αγορές του, για τα γενικά έξοδά του και τις επενδύσεις του.

Η ιδιομορφία του καινούργιου συστήματος είναι ότι και οι έμποροι που πωλούν λιανικώς, καλούνται να συμμετάσχουν στο σύστημα είσπραξης των έμμεσων φόρων. Έτσι οι έμποροι που πριν την 1^η Γενάρη 1987 δεν συμμετείχαν στην είσπραξη έμμεσων φόρων, τώρα πρέπει να χρεώνουν με Φ.Π.Α τους πελάτες τους και να αποδίδουν στο Δημόσιο τον φορο που εισπράττουν αφού αφαιρέσουν τον φορο που πλήρωσαν στους προμηθευτές τους για τις αγορές τους καθώς και τον φορο των δαπανών τους και τον φορο των επενδυτικών τους αγαθών.

ΝΕΑ ΤΕΧΝΟΛΟΓΙΑ ΚΑΙ ΜΙΚΡΟΜΕΣΑΙΕΣ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΕΙΣ

- Η σημασία καινοτόμων προϊόντων σήμερα.
- Καινοτομίες προϊόντων και δομή της επιχείρησης.
- Η διαδικασία της τεχνολογικής καινοτομίας.
- Η εισαγωγή νέας τεχνολογίας σε Μικρομεσαίες επιχειρήσεις
αντι της αυτοδύναμης εξέλιξης αντίστοιχης καινοτομίας.

ΝΕΑ ΤΕΧΝΟΛΟΓΙΑ ΚΑΙ ΜΙΚΡΟΜΕΣΑΙΕΣ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΕΙΣ

Δυο είναι τα βασικά σημεία που πρέπει να τονιστούν :

- (1) Η επισήμανση της σπουδαιότητας των Τεχνολογικών καινοτομιών στην επιβίωση αφ' ενός και ανάπτυξη αφ' ετέρου των Μικρομεσαίων επιχειρήσεων στην Ελλάδα αλλά και γενικώτερα στην Ε.Ο.Κ.
- (2) Οι δυνατότητες για απόκτηση Τεχνολογικών καινοτομιών από τους Μικρομεσαίους επιχειρηματίες.

Το βασικότερο σήμερα είναι να καταρριφθεί ο μύθος που απο αιώνες έχει επικρατήσει και που σύμφωνα με τον οποίο οι Τεχνολογικές καινοτομίες ή άλλως οι Τεχνολογίες αιχμής, είναι προσιτές μόνο από τις μεγάλες και ισχυρές επιχειρήσεις και σε προέκταση από τα μεγάλα και ισχυρά κράτη. Αυτό βόλευε και τις ισχυρές επιχειρήσεις και τα ισχυρά κράτη που ήθελαν με κάθε τρόπο να κρατήσουν αυτόν τον τομέα στα χέρια τους.

Έτσι οι Μεγάλοι ανέπτυσαν και βιομηχανοποίησαν τα προϊόντα Τεχνολογικής καινοτομίας πουλώντας τα έτοιμα στους αδύναμους και Τεχνολογικά Υποανάπτυκτους, ενώ οι Μικρομεσαίοι επιχειρηματίες, στα ισχυρά κράτη αλλά πολύ περισσότερο στα αδύνατα κράτη περιορίζοντο στον ρολο των υπεργολάβων υποκατασκευαστών και παρήγαν προϊόντα με πολλή χειρωνακτική προσπάθεια και λιγυή ή καθόλου άυλη εγκεφαλική προσπάθεια.

Και ακόμη αυτοί οι ίδιοι οι Μικρομεσαίοι επιχειρηματίες είχαν υποταχθεί στη μοίρα τους των εξαρτημένων υποκατασκευαστών, των οποίων η επιβίωση εξαρτιόταν από τις μεγάλες και ισχυρές επιχειρήσεις.

Αποτέλεσμα του μύθου αυτού και της νοοτροπίας των ισχυρών ήταν η δημιουργία των Πολυεθνικών εταιριών μέσω των οποίων δήθεν γινόταν η μεταφύτευση των Καινοτομιών, αλλά που στην πραγματικότητα ήταν τα προγεφυρώματα των ισχυρών επιχειρήσεων τα οποία μοναδικό σκοπό είχαν την καλύτερη διάδοση των προϊόντων των μητρικών εταιριών και την παρεμπόδιση με κάθε τρόπο της ανάπτυξης ΑΥΤΟΔΥΝΑΜΗΣ Τεχνολογικής Καινοτομίας από τις μικρές ντόπιες Μικρομεσαίες επιχειρήσεις.

Μια χειρότερη εκδήλωση αυτής της νοοτροπίας ήταν η γενικότερη Οικονομική, Κοινωνική και Πολιτική επιλογή απέναντι στους ισχυρούς παραγωγούς προϊόντων Τεχνολογικών καινοτομιών και τους αγωνιζόμενους για επιβίωση και ανάπτυξη Μικρομεσαίους επιχειρηματίες.

Τα κεφάλαια διοχετεύοντο στους πλούσιους ισχυρούς με καλύτερους όρους και λιγότερες ασφάλειες, τα συμβόλαια εδίνοντο σε ισχυρές επιχειρήσεις και η γενικότερη Κοινωνική Πολιτική επηρεάζονταν από τους ίδιους.

Με αυτόν τον τρόπο διαίωνιζετο και χειροτέρευε το καθεστώς όπου οι ισχυροί γίνονταν ισχυρότεροι και οι Μικροί και Μεσαίοι έμεναν στάσιμοι ή αφανίζονταν.

Ετσι η παντοδυναμία των ισχυρών επιχειρήσεων δημιούργησε και τον εκφυλισμό τους ο οποίος μαζί με την Τεχνολογική επανάσταση κατέρριψε και τον μυθο αιώνων.

Μικρές επιχειρήσεις που βασίζονταν σε μια Τεχνολογική καινοτομία άρχισαν να φυτρώνουν στην αρχή στα ισχυρά Δυτικά κράτη καταρρίπτοντας τον μυθο ότι η Τεχνολογική καινοτομία είναι προνόμιο μόνο των πλουσίων και ισχυρών επιχειρήσεων.

Νεοι τομείς δυναμικών προϊόντων που απαιτούσαν λιγη χειρονακτική εργασία και πολλή αυλη σκέψη δημιουργήθηκαν απο πρωτοποριακές Μικρές επιχειρήσεις αποδείχνοντας οτι οι ξεπερασμένοι μύθοι έπρεπε να υποκατασταθούν απο Νεες ιδέες για δημιουργία Νεων Πρωτότυπων Προϊόντων ή αλλιώς Προϊόντων Υψηλής Τεχνολογίας. Μόνον όσοι πιάσουν αυτο το μήνυμα θα μπορέσουν να επιβιώσουν στην επόμενη 10 ετια.

Μια Μικρομεσαία επιχείρηση με 10 ανθρώπους που παράγει ενα πρωτότυπο προϊόν και εφαρμόζει Καινοτομικό τρόπο παραγωγής είναι Ισχυρότερη και Πλουσιότερη απο την επιχείρηση με τις εκατοντάδες ή χιλιάδες άτομα προσωπικό αλλα που παράγει προϊόντα ξεπερασμένα και είναι υποχρεωμένη για την επιβίωσή της να δανειοδοτείται υπέρμετρα.

Πάμπολλες δυνατότητες δίνουν η μικροηλεκτρονική, η βιοτεχνολογία, η γαλβανοπλαστική, η μικρομηχανική, η τεχνολογία των πλαστικών, της κατεργασίας του αλουμινίου, η επεξεργασία γεωργικών προϊόντων και η διατήρηση ευαίσθητων γεωργικών προϊόντων σε ιδιαίτερα χαμηλές θερμοκρασίες, καθώς και άλλες.

Επρεπε να ακριβήνει το πετρέλαιο για να φτιαχτούν ηλιακοί θερμοσίφωνες.

Η ενέργεια του αερα ή της θάλασσας ακόμη δεν έχει αξιοποιηθεί κατάλληλα.

Δεν είναι ουτε απλο ουτε εύκολο βέβαια και δεν υποτιμούνται τα προβλήματα της εισαγωγής Καινοτομιών, αλλα είναι μια ΑΝΑΓΚΑΙΟΤΗΤΑ δηλαδή η ΥΠΟΒΟΗΘΗΣΗ της ΑΝΑΔΙΑΡΘΡΩΣΗΣ της Ελληνικής Μεταποίησης με εισαγωγή Τεχνολογικών Καινοτομιών :

α) Με αγορά και εισαγωγή Νεων Καινοτομιών απο την αλλοδαπή.

β) Με την δημιουργία Νεων Καινοτομιών απο Ελληνες ΑΥΤΟΔΥΝΑΜΑ.

Αυτές οι προσπάθειες θέλουν μια ειδική μεταχείριση και μια ειδική αντιμετώπιση απο το κράτος.

Επιβεβαίωση της διεθνούς αυτής μεταβολής αποτελεί η Κοινοτική απόφαση για την καθιέρωση χορηγήσεως "Ευρωπαϊκών Δανείων Καινοτομιών" (EUROPEAN INNOVATION LOANS), με σκοπό την Προώθηση και την Παρακίνηση των Εθνικών Οικονομιών των κρατών μελών για την Ανάπτυξη και Εφαρμογή Τεχνολογικών Καινοτομιών.

Δίνονται δάνεια στις Μικρομεσαίες επιχειρήσεις με δελεαστικούς όρους :

- 1) Δεκαετής διάρκεια.
- 2) Χωρίς εμπράγματα ασφάλειες.
- 3) Χαρίζονται τόκοι ίσοι με 20% του κεφαλαίου
- 4) Μια Εθνική Αναπτυξιακή Τράπεζα να δώσει ίσο ποσο με ίδιους όρους με το " Ευρωπαϊκό Δάνειο Καινοτομιών".
- 5) Η Εθνική Αναπτυξιακή Τράπεζα (ΕΤΒΑ ή ΕΤΕΒΑ) θα μεσολαβεί μεταξύ του Κοινοτικού Ταμείου και των Μικρομεσαίων επιχειρήσεων χωρίς να αλλοιώνει τους όρους του δανείου.

Η Ε.Ο.Κ με τον τρόπο αυτο παρακινεί στην εισαγωγή Καινοτομιών δίνοντας κίνητρα σε μια εποχή έντονης οικονομικής κρίσης.

Εχει γίνει ήδη η αρχή της εφαρμογής Τεχνολογικών Καινοτομιών στην χώρα μας και με αντικειμενικότητα και επαγγελματισμό χωρίς κανένα σύμπλεγμα κατωτερότητας στον τομέα της Μικροηλεκτρονικής και των Πληροφοριών δημιουργούνται προϊόντα ΑΜΙΓΟΥΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΤΕΧΝΟΛΟΓΙΑΣ που αγγίζουν τα όρια της χίμαιρας Ελληνικής επινόησης και κατασκευής και ανάμεσα στα οποία είναι και ένα πανίσχυρο πυρομαχικό του πεζικού που αυτή την στιγμή είναι απο τα πιο περιζήτητα πυρομαχικά στον κόσμο.

Και αυτο απο Ελληνικές Μικρομεσαίες επιχειρήσεις. Νεα προϊόντα σχεδιάζονται, δοκιμάζονται, κατασκευάζονται, περα απο τις δυσκολίες και τις τυχόν αναστολές.

Η ΣΗΜΑΣΙΑ ΚΑΙΝΟΤΟΜΩΝ ΠΡΟΙΟΝΤΩΝ ΣΗΜΕΡΑ

Απο ολα τα όργανα της επιχειρηματικής δραστηριότητας την μεγαλύτερη σημασία κατέχει η πολιτική προϊόντος.

Οι επιδράσεις της προσφοράς προϊόντων στην επιτυχία μιας επιχείρησης είναι θεμελειώδεις.

Επιτυχημένος ανταγωνισμός είναι περισσότερο απο ποτε ανταγωνισμός προϊόντος που παίρνει υπόψη του :

- τις μεταβαλλόμενες ανάγκες των καταναλωτών
- τις κοινωνικές τάσεις
- τις τεχνολογικές δυνατότητες
- τις άριστες εκπληρώσεις λειτουργιών
- τις ποιοτικές προδιαγραφές και
- τους οικολογικούς και νομικούς περιορισμούς.

Ανοικτές αγορές, επιθετικοί ανταγωνιστές καθώς και συνειδητοποιημένοι καταναλωτές επιταχύνουν σχεδόν σε όλους τους κλάδους σημαντικά την αναγκαιότητα αλλαγών.

Με αυτόν τον τρόπο η ικανότητα προγραμματισμού και εκτέλεσης διαδικασιών για καινοτομίες προϊόντων μετατρέπεται σε ένα πρωταρχικό στοιχείο επιχειρηματικής δραστηριότητας.

Οι οικονομίες των αναπτυγμένων χωρών του Ο.Ο.Σ.Α δείχνουν σήμερα συμπτώματα πυρετού της μετάβασης σε μια νέα φάση Μεταβιομηχανικής εξέλιξης. Η Βιοτεχνολογία, νέες τεχνικές επικοινωνίας, τεχνικές ελαχιστοποίησης των πρώτων υλών και της ενέργειας που απαιτούνται για ένα προϊόν, αποτελούν τους στόχους για μια νέα οικονομική μεγένθυση προσανατολισμένη προς την ποιότητα.

Παρ' όλα αυτά διαπιστώνεται σήμερα ότι το οικονομικό μας σύστημα είναι έτσι δομημένο ώστε να εμποδίζει την αναδιάρθρωση που είναι απαραίτητη για να υπάρξουν δυνατότητες εξέλιξης καινοτομιών από τις επιχειρήσεις. Ταυτόχρονα κατά παράδοξο τρόπο ο φόβος του επιχειρηματία απέναντι σε μια καινοτομία χρησιμοποιείται σαν δικαιολογία, διότι ως γνωστό η καινοτομία συνδέεται με ρίσκο όχι μόνο τεχνικό, αλλά και κοινωνικοπολιτικό.

Η Ιαπωνία δίνει αφορμή για ορισμένες πρώτες σκέψεις. Στην χώρα αυτή που έχει να παρουσιάσει τους καλύτερους μεταπολεμικούς ρυθμούς τεχνολογικής εξέλιξης, έχουμε κρατικές παρεμβάσεις με κύριο σκοπό την αύξηση της τεχνολογικής δύναμης.

Συγκεκριμένα υπάρχει κρατική αρχή προώθησης καινοτομιών που όχι μόνο συντονίζει και δίνει προτεραιότητα κατά βιομηχανικό κλάδο αλλά και χρηματοδοτεί.

Η απλή μεταφορά του συστήματος αυτού στις Ελληνικές Μικρομεσαίες επιχειρήσεις είναι βέβαια προβληματική αλλά δεν σημαίνει ότι είναι και ανεφάρμοστη, αρκεί να αναγνωρίσουμε τον ρολο - κλειδί που μπορούν και πρέπει να παίζουν οι Μικρομεσαίες επιχειρήσεις στην οικονομική ανάπτυξη της χώρας μας.

Η προώθηση της βασικής έρευνας, η βελτίωση των οικονομικών και κοινωνικών πλαισίων, η ισχυροποίηση των Μικρομεσαίων και μια πολιτική δόμησης και εκπαίδευσης που να στοχεύει στο μέλλον και όχι στην διατήρηση των καθιερωμένων είναι αποφασιστικοί παράγοντες.

Θα πρέπει επιτέλους να δοθεί στις πρωτοποριακές επιχειρήσεις μια ευκαιρία. Κανένας κλάδος δεν αναπτύσσεται και παρακμάζει συνολικά. Περιέχει έναν μικρότερο ή μεγαλύτερο αριθμό επιχειρήσεων με μικρή ή μεγάλη επιτυχία. Μεταξύ αυτών υπάρχουν πάντα επιχειρήσεις που προσαρμόζονται στις συνθήκες που μεταβλήθηκαν λόγω νέων τεχνολογιών και άλλες που εμμένοντας στα "καθιερωμένα" προϊόντα εξαφανίζονται.

Στον Έλληνα Μικρομεσαίο επιχειρηματία επαφίεται να αποφασίσει σε ποια κατηγορία θέλει να ανήκει, στους αρμόδιους κυβερνητικούς φορείς η πολιτική βούληση να δημιουργήσουν τα κατάλληλα πλαίσια προώθησης αυτοδύναμης τεχνολογίας.

ΚΑΙΝΟΤΟΜΙΕΣ ΠΡΟΪΟΝΤΩΝ ΚΑΙ ΔΟΜΗ ΤΗΣ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΗΣ

Οι Μικρομεσαίες επιχειρήσεις παρουσιάζουν μια σειρά αποδομικά πλεονεκτήματα που ευνοούν την αρχική ώθηση και επιτυχή περάτωση καινοτομιών. Συγκεκριμένα :

α) Μπορούν να καλύψουν κενά τεχνολογίας και αγοράς που δεν μπορούν να καλυφθούν λόγω των μεγαλύτερων αναγκών απασχόλησης δυναμικού απο μεγάλες επιχειρήσεις.

β) Οι διαδικασίες πληροφόρησης και επικοινωνίας μεταξύ όλων των λειτουργιών της επιχείρησης μπορούν να εξελιχθούν ταχύτερα, με μεγαλύτερη ευκαμψία και λιγότερη γραφειοκρατία. Συνεπώς έχουν την ικανότητα λήψης αποφάσεων χωρίς καθυστέρηση.

γ) Η οργάνωση είναι πολύ πιο προσαρμοστική και οι λειτουργικές δαπάνες σχετικά πολύ χαμηλές.

δ) Η δυνατότητα αντίδρασης είναι βασικά δυναμικότερη.

Κατα ποσο μπορούν να καινοτομούν οι Μικρομεσαίες επιχειρήσεις αποδειχνεται απο ορισμένα παραδείγματα που προέρχονται απο την οικονομία της Δ. Γερμανίας :

Μια μικρή εξειδικευμένη εταιρεία κατασκεύασε κομπιούτερ για αυτοκίνητο τεχνολογικού επιπέδου τέτοιου που ξεπερνά την ηγετική επιχείρηση του κλάδου.

Σε μια άλλη περίπτωση επιχείρηση με 130 συνεργάτες κατασκεύασε εργαλεία εκπληκτικής ποιότητας και έκανε πωλήσεις πανω απο τον μεσο ορο του κλάδου.

Η ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑ ΤΗΣ ΤΕΧΝΟΛΟΓΙΚΗΣ ΚΑΙΝΟΤΟΜΙΑΣ

Καθε καινοτομία δεν είναι επιτυχής. Το ποσοστό αποτυχίας νέων προϊόντων είναι πολύ υψηλό. Υπολογίζεται ότι το 70% των δαπανών για εξέλιξη και εισαγωγή νέων προϊόντων αφορούν είτε προϊόντα που δεν μπαίνουν ποτε στην αγορά είτε προϊόντα που δεν μπορούν να καλύψουν το απαραίτητο κόστος μετα την διείσδυσή τους στην αγορά.

Για αυτο οι διαδικασίες που συνδέονται με καινοτομίες προϊόντων δεν πρέπει να αφεθούν στην τυχρή. Αντίθετα θα πρέπει να σχεδιαστούν σε άμεση εξάρτηση απο την αγορά. Η διαδικασία αυτη μπορεί να χωρισθεί γενικά σε 4 μεγάλες φάσεις :

- α) Η ιδέα του προϊόντος και η αξιολόγησή της
- β) Τεχνική εξέλιξη, δοκιμή και σχεδιασμός του προϊόντος
- γ) Τελική προετοιμασία του προϊόντος
- δ) Εισαγωγή (λανσάρισμα) του νέου προϊόντος στην αγορά.

Α) Το ψάξιμο της ιδέας, η ανάλυση αναγκών και η πρώτη διερεύνηση σχετικά με το αν είναι τεχνικά δυνατό να γίνει προϊόν η ιδέα αυτη δεν απαιτούν πολυ χρόνο και συμπιπτουν χρονικά τις περισσότερες φορές, καθόσον μια μικρομεσαία επιχείρηση δείχνει ενδιαφέρον μονο για εργα που εμπιπτουν στον δικο της τομέα δραστηριότητας και είναι για αυτο σε θέση να τα παρακολουθήσει και να τα ελέγξει. Αλλωστε η ανάλυση αναγκών στην αγορά δεν παίρνεται και σοβαρά υπόψη είτε απο άγνοια ή λόγους μυστικότητας, είτε απο μεγάλη βεβαιότητα ότι η τεχνική ιδέα αποτελεί καινοτομία.

Β) Το σχέδιο κατασκευής και οι υπολογισμοί απαιτούν σχετικά λίγο χρόνο. Η εξέλιξη στις Μικρομεσαίες επιχειρήσεις έγκειται στην κατασκευή ενός υποδείγματος που χρησιμεύει ταυτόχρονα και για δοκιμή. Με αυτόν τον τρόπο συμπιέτουν χρονικά κατασκευαστικά σχέδια, εξέλιξη και δοκιμή.

Γ) Επειδή οι Μικρομεσαίες επιχειρήσεις έχουν τις περισσότερες φορές μιας σειράς παραγωγή δεν απαιτείται κανένα άλλο πρωτότυπο προϊόν με πολυδάπανες δοκιμές αγοράς, αλλά το υπόδειγμα που παράχθηκε επαρκεί για να χρησιμοποιηθεί σε έναν πρωτοποριακό πελάτη. Το προϊόν εκεί συντηρείται και βελτιώνεται με την βοήθεια του σέρβις της Μικρομεσαίας επιχείρησης. Σε αυτή την φάση υπάρχει βέβαια ο κίνδυνος επιστροφής του προϊόντος από τον πελάτη.

Δ) Όταν το προϊόν ετοιμασθεί συνεχίζονται οι προετοιμασίες του παραγωγικού δυναμικού για μικρή σειρά και γίνονται μελέτες για μεθόδους παραγωγής με ευνοϊκό κόστος (ειδικά εργαλεία, νέες εγκαταστάσεις, ειδικές μηχανές).

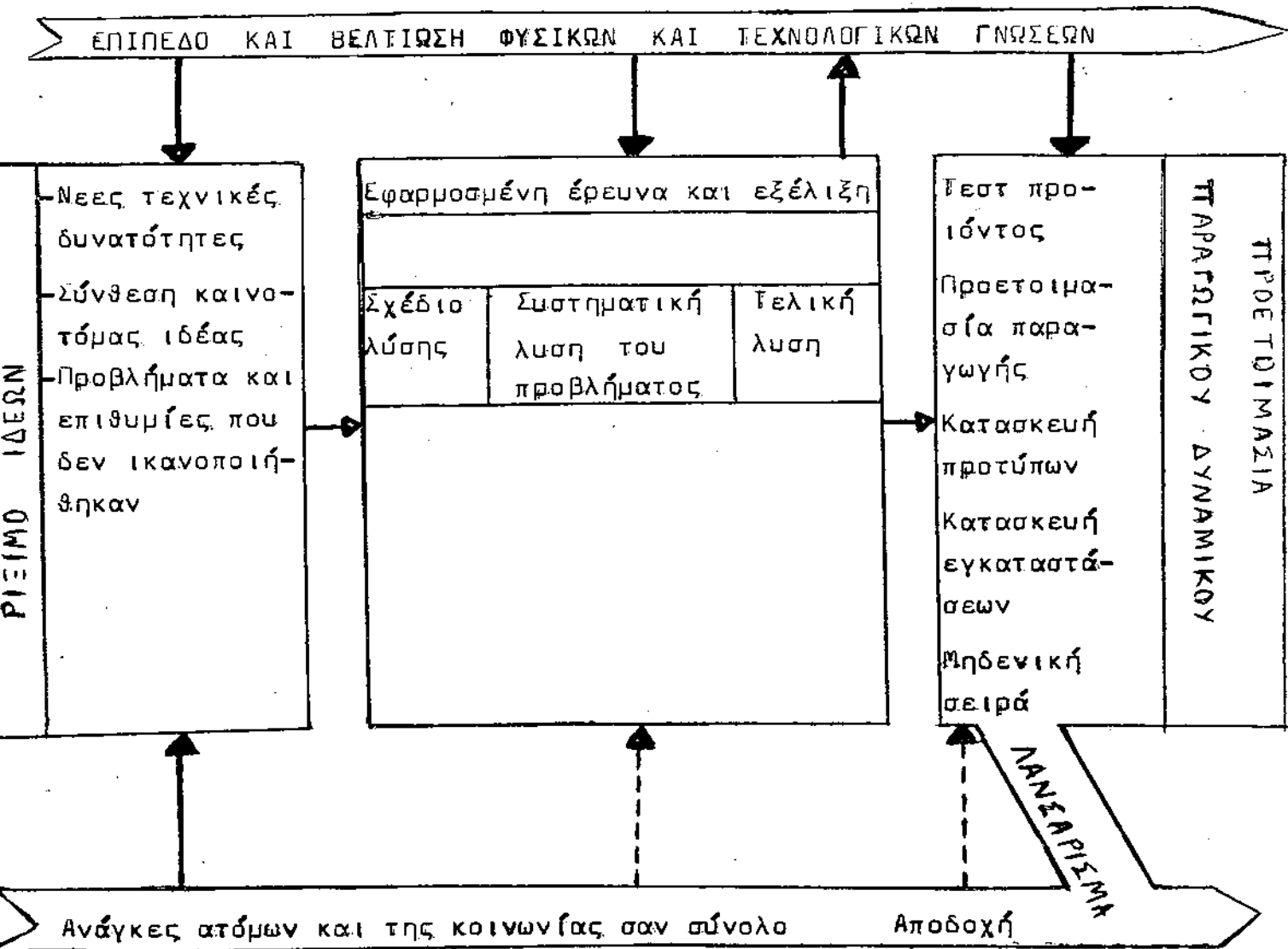
Ε) Επειδή κατά την προετοιμασία του παραγωγικού δυναμικού απαιτούνται συχνά αρκετά μεγάλες εργασίες εξέλιξης και βέβαια η επιχείρηση σε αυτό το χρονικό σημείο έχει λίγες παραγγελίες, είναι κατάλληλη η στιγμή για να αρχίσουν αναλύσεις αγοράς ταυτόχρονα με διαφημιστικά μέτρα. Στην περίπτωση που έχει ευμενή απήχηση ακολουθεί η έναρξη της παραγωγής και προετοιμασία μιας συνταγής μάρκετινγκ για να διεισδύσει η επιχείρηση στην αγορά.

Ειδικά για τις Ελληνικές Μικρομεσαίες επιχειρήσεις που σκοπός τους πρέπει να είναι η διείσδυση και καθιέρωση των προϊόντων τους στις ξένες αγορές, η προσαρμογή τους στα νέα τεχνολογικά επίπεδα είναι επιβεβλημένη.

Η αναγκαιότητα αυτή γεννά στις Μικρομεσαίες επιχειρήσεις προβλήματα τόσο προσωπικού όσο και διαθέσιμων πόρων γιατί :

(1) οι περισσότεροι συνεργάτες σε μια Μικρομεσαία επιχείρηση είναι κύρια τεχνικοί και δεν έχουν ούτε τις στοιχειώδεις γνώσεις μάρκετινγκ.

(2) το να ζητηθούν συμβουλές από ινστιτούτα ερευνών ή επιχειρησιακούς συμβούλους για την διερεύνηση της αγοράς απαιτείται μια αρκετά υψηλή δαπάνη χωρίς να υπολογισθεί μια σχετικά μεγάλη καθυστέρηση στα αποτελέσματα (συχνά η σχέση κόστους-ωφέλειας είναι δυσανάλογη).

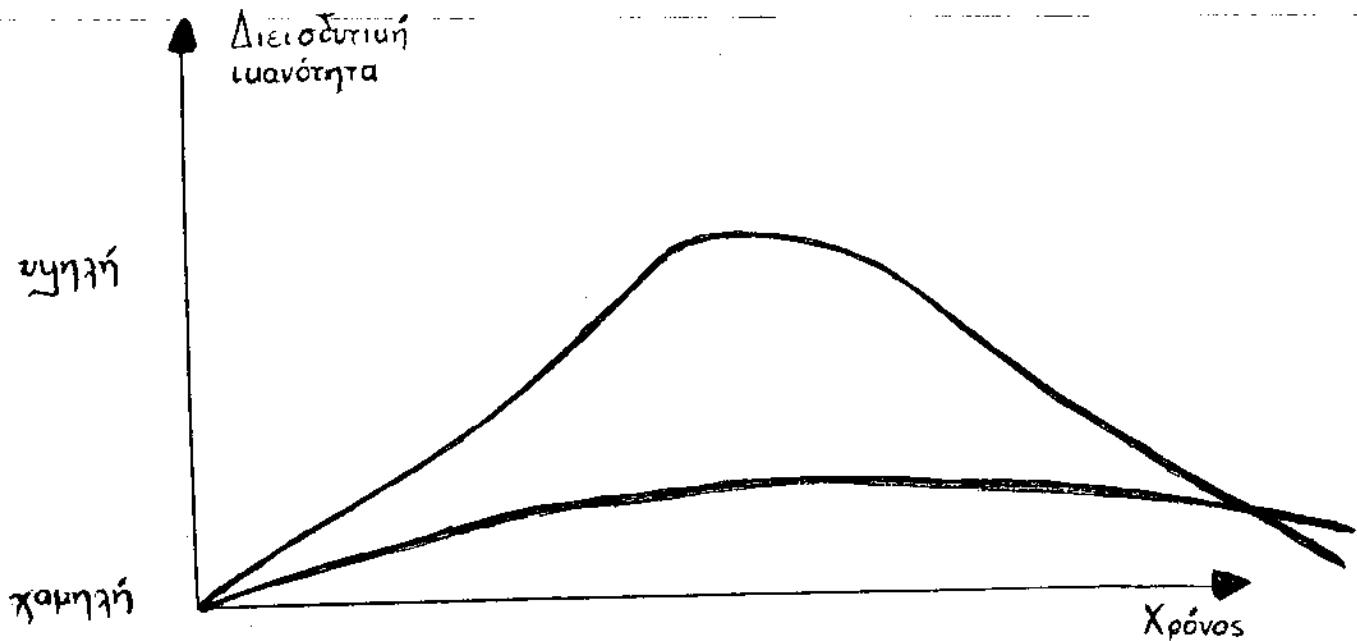
Η ΕΙΣΑΓΩΓΗ ΝΕΑΣ ΤΕΧΝΟΛΟΓΙΑΣ ΣΕ ΜΙΚΡΟΜΕΣΑΙΕΣ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΕΙΣ
ΑΝΤΙ ΤΗΣ ΑΥΤΟΔΥΝΑΜΗΣ ΕΞΕΛΙΞΗΣ ΑΝΤΙΣΤΟΙΧΗΣ ΚΑΙΝΟΤΟΜΙΑΣ

Στην περίπτωση που το κόστος της εξωτερικής συμβουλής καθώς και οι δαπάνες εξέλιξης και κατασκευής του πρωτότυπου προϊόντος είναι δυσανάλογα μεγάλες προς την τεχνολογική αξία της καινοτομίας είναι προτιμότερο για την μικρομεσαία επιχείρηση να αγοράσει την τεχνολογία και να την προσαρμόσει στο δικό της δυναμικό και στη δική της αγορά.

Για τις περισσότερες επιχειρήσεις ο βαθμός πρωτοτυπίας μιας τεχνολογίας κρίνεται από το αντικείμενο δραστηριότητας κάθε επιχείρησης. Βασική προϋπόθεση είναι η αμφισβήτηση της " καθιερωμένης " τεχνολογίας αλλά και η φροντισμένη επιλογή των οργανωτικών πλαισίων.

Κατά την επιλογή των πιθανών εναλλακτικών λύσεων θα πρέπει ιδιαίτερα να προσεχθεί ότι κάθε τεχνολογία υπόκειται σε χρονικές διακυμάνσεις τόσο σε σχέση με την διεισδυτική ικανότητά της όσο και σε σχέση με την ελκυστικότητά της στην αγορά : την φάση εισαγωγής ακολουθεί η φάση σταθεροποίησης και κατόπιν πάλι η φάση της εξώθησης από την αγορά.

Η αξιολόγηση της επένδυσης που συνεπάγεται η αποδοχή μιας νέας τεχνολογίας σε ανθρώπους και εγκαταστάσεις θα πρέπει να βασισθεί και σε μια ανάλυση χαρτοφυλακίου (μήτρα αγοράς/προϊόντων). Όσο πιο σύντομη είναι η υπόλοιπη διάρκεια ζωής μιας νέας τεχνολογίας, τόσο πιο ορθολογική είναι η απόφαση αγοράς της τεχνολογίας.

Στο κανάλι επικοινωνίας κατά την μεταβίβαση γνώσης πρέπει τα τρία στοιχεία δότης (πηγή), μεσα (μεταφορά) και λήπτης (Μικρομεσαία επιχείρηση) να είναι εναρμονισμένα μεταξύ τους. Η δυνατότητα διαρκούς διαλόγου είναι απαραίτητη μεταξύ πωλητή και αγοραστή τεχνολογίας. Για τις Μικρομεσαίες επιχειρήσεις είναι αρκετά δύσκολο να εκτιμήσουν με το δικό τους προσωπικό τα υπέρ και τα κατά μιας τεχνολογίας που πρόκειται να αγοράσουν.

Σε αυτές τις περιπτώσεις βοηθά η συζήτηση που βρίσκεται εκτός επιχείρησης είτε πρόκειται για έναν οργανισμό εξειδικευμένο πάνω σε αυτόν τον τομέα.

Οι τεχνολογίες που θα αγοράζονται είναι καλό να είναι πλήρως εναρμονισμένες με την υπάρχουσα κατάσταση στην χώρα μας. Με τον τρόπο αυτό θα δημιουργηθεί μια τεχνολογική υποδομή που να επιτρέπει στην ίδια την χώρα μας να αναλύει, να αξιολογεί και να επιλέγει ποια ακριβώς τεχνολογία θα αποκτήσει. Είναι σφάλμα η υιοθέτηση πολύ προηγμένης τεχνολογίας γιατί δημιουργείται τεχνολογικό κενό μεταξύ της διαθέσιμης και νέας τεχνολογίας.

Συνοπτικά θα αναφερθεί τι πρέπει να προσέξουν οι Ελληνικές Μικρομεσαίες επιχειρήσεις κατά την μεταφορά τεχνολογίας απο το εξωτερικό. Οι διαθέσιμες τεχνολογίες των αναπτυγμένων χωρών παρουσιάζουν ορισμένα μειονεκτήματα προσαρμογής στην χώρα που μεταφέρονται. Αυτές οι αδυναμίες προέρχονται απο το γεγονός οτι οι μεταφερόμενες τεχνολογίες δεν είναι κατασκευασμένες για την ειδική τεχνολογική ικανότητα αποδοχής και το τεχνολογικό προφίλ ζήτησης καθώς και τις συνθήκες του τόπου εγκατάστασης των αναπτυσσόμενων χωρών που επιδιώκουν την απόκτηση νεας τεχνολογίας. Οι ειδικές αυτές συνθήκες είναι οι εξής :

(1) Οι συνθήκες υποδομής που περιλαμβάνουν κύρια τις επικοινωνιακές συνδέσεις, τους μεγάλους και γρήγορους δρόμους μεταφορών, την ύπαρξη εργοστασιακών μέσων όπως νερο σε επαρκή ποσότητα, εξασφάλιση εντόπιων εξειδικευμένων εργατικών χεριών και της απαραίτητης ενέργειας, τις ισχύουσες προδιαγραφές και νομικές διατάξεις καθώς επίσης τις πιο ιδιαίτερες συνθήκες του τόπου εγκατάστασης, όπως τοπογραφία και μηχανική εδάφους του κτηριακού συγκροτήματος.

(2) Η διαθέσιμη ποιότητα πρώτων υλών : Οι προβλεπόμενες για την παραγωγή πρώτες υλες είναι πιθανό να περιέχουν ενα ασυνήθιστα μεγάλο ποσοστό ανεπιθύμητων υλικών για τα οποία η διαθέσιμη τεχνολογία να μην είναι κατασκευασμένη. Για παράδειγμα ορισμένα ακατέργαστα πετρέλαια περιέχουν ενα υψηλό ποσοστό θείου και μετάλλων.

(3) Η δομή της οικονομίας : Αυτή αντικατοπτρίζεται στην δομή της ζήτησης που θα πρέπει να καλυφθεί μέσω της μεταφερόμενης τεχνολογίας, της ποσοτικής προσφοράς των συντελεστών παραγωγής, των τιμών των σχετικών προϊόντων και των σχέσεων των διαφόρων τιμών.

(4) Οι κλιματολογικές συνθήκες : Αυτές εκφράζονται στη θερμοκρασία, στην υγρασία, στην μείωση της ατμοσφαιρικής πίεσης, στην πάχνη και ηλιοφάνεια καθώς και στην ύπαρξη συχνών ανέμων. Οι αλλαγές που πρέπει να υποστεί μια τεχνολογία στην περίπτωση μεγάλων διαφορών στις κλιματολογικές συνθήκες μεταξύ δοτη και λήπτη τεχνολογίας αρχίζουν από υψηλή προατασία εναντίον της ακουριάς και φθάνει στην προσαρμογή απόδοσης μέσω φίλτρων.

(5) Η δομή της επιχείρησης: Με τον ορο αυτό νοείται τόσο το μέγεθος της μονάδας όσο επίσης οι προμηθευτικές βιομηχανίες και οι βιομηχανίες-πελάτες της σχετικής επιχείρησης καθώς και οι βιομηχανίες των σχετικών ανταλλακτικών. Η νέα τεχνολογία πρέπει να είναι εναρμονισμένη με την ποιότητα και το επίπεδο παραγωγής των προμηθευτικών βιομηχανιών και των βιομηχανιών-πελατών.

Αν η νέα τεχνολογία οφείλει να συμπληρώσει μια υπάρχουσα εγκατάσταση, θα πρέπει να επιδιωχθεί εναρμόνιση των δυο εγκαταστάσεων ώστε έτσι να μπορεί να επιτευχθεί ορθολογισμός και στην εξασφάλιση ανταλλακτικών.

Στην χώρα μας όπου το μεγαλύτερο μέρος των Μικρομεσαίων επιχειρήσεων έχει πολύ μικρό μέγεθος θα πρέπει να προσαρμοσθεί η μεταφερόμενη τεχνολογία σε μικρότερα δυναμικά και να διαμορφωθεί σε όσο το δυνατό μεγαλύτερη ένταση εργασίας, όσο βέβαια τεχνικά και επιχειρησιακά λογική.

(6) Ο τρόπος ζωής αφορά τις παραδόσεις, τα ήθη και έθιμα των ανθρώπων της χώρας που αποκτά την τεχνολογία. Ο τρόπος ζωής διαμορφώνει εντυπώσεις αξιών και αυτές πάλι συνήθειες. Συνεπώς μια αλλαγή είναι δυνατή εδώ μόνο μακροπρόθεσμα. Η τεχνολογία δεν επιτρέπεται για αυτό να εισβάλλει βαθιά στον ανθρώπινο αυτό τομέα και να απαιτεί απότομες αλλαγές. Πολυ περισσότερο θα πρέπει να ελεγχθεί κατά ποσο τοπικός τρόπος ζωής αποτελεί δεδομένο για την νέα τεχνολογία πράγμα βέβαια που κάνει αναγκαστική την προσαρμογή της.

Μετα την εισαγωγή μιας νέας τεχνολογίας στον οικονομικό χώρο ακολουθεί η εξάπλωσή της κατά κλάδους δραστηριότητας, φαινόμενο με πολλές διαρθρωτικές συνέπειες. Η μελέτη υποδειγμάτων για την διάχυση της τεχνολογίας μπορεί να προσφέρει πολλά στην ανάπτυξη των Μικρομεσαίων επιχειρήσεων. Το υπόδειγμα αποκαλύπτει τον τρόπο(νομο), τον οποίο ακολουθεί η διάθεση της τεχνολογίας κατά κλάδο και τους παράγοντες που επιδρούν στην συγκεκριμένη μεταφορά της τεχνολογίας. Επιτρέπει επίσης την πρόβλεψη της διεισδυτικής ικανότητας της τεχνολογίας κατά κλάδο και των παραγωγικών διαδικασιών που θα επηρεάσει.

Οι προβλέψεις αυτές βοηθούν στην άσκηση πολιτικής προστασίας απο την εξάρτηση και στην κατάστροψη προγραμματισμού ανάπτυξης των κλάδων που επηρεάζονται απο την εισαγόμενη τεχνολογία.

Η σημερινή τεχνολογία στην Ελλάδα έχει εισαχθεί απο το εξωτερικό κατα μεγάλο ποσοστό υπο μορφή κεφαλαιουχικού εξοπλισμού και με άλλες μορφές, όπως συμβάσεις εκχώρησης προδιαγραφών, χρησιμοποίηση ξένων προϊόντων ως προτύπων, κ.λ.π. Στον σχεδιασμό και μορφοποίηση των προϊόντων γίνεται συνήθως απομίμηση των προδιαγραφών ξένων προϊόντων. Στα εξαρτήματα και συσκευές του τηλεπικοινωνιακού εξοπλισμού ακολουθούνται πλήρως τα πρότυπα του εξωτερικού.

Η οργάνωση είναι υποτυπώδης σε ολο το φάσμα των λειτουργιών (οριζόντια) και σε διαφορετικά επίπεδα οργάνωσης (κάθετα). Στις μικρές επιχειρήσεις λείπει ακόμη η στοιχειώδης κοστολογική ανάλυση, η εφαρμογή απλών αρχών στην παραγωγή, κ.α. Στις μεσαίες επιχειρήσεις το πρόβλημα είναι πιο σύνθετο : ανάγκες ροής πληροφοριών, κατάρτιση και εφαρμογή οργανογραμμάτων, προγραμμάτων πωλήσεως, επανδρώσεως, παραγωγής, εφοδιασμού και χρηματοδότησης.

Η τεχνολογική υστέρηση οφείλεται κυρίως στην έλλειψη αυτοματισμού και κατα δεύτερο λογο στις βασικές παραγωγικές διαδικασίες και στην έλλειψη προτύπων τυποποίησης (STANDARDS). Η ανάπτυξη κλάδων σύγχρονης τεχνολογίας είναι πολυ καθυστεμένη. Ο κλάδος της ηλεκτρονικής (παραγωγή εξαρτημάτων κ.λ.π) παρα τις προοπτικές που είχε για ανάπτυξη απο το 1972, σήμερα δεν έχει αναπτυχθεί καθόλου.

Επίσης, η απουσία στοιχείων για την Ελληνική οικονομία επιβάλλει την ανάληψη σχετικής δειγματοληπτικής έρευνας από κάποιο κρατικό φορέα για την μελέτη του φαινομένου της διάχυσης της τεχνολογίας. Απαραίτητη είναι και η συνεχής παρακολούθηση των σχετικών μεγεθών που αφορούν κάθε εφαρμογή σύγχρονης τεχνολογίας, όπως η αποδοτικότητα της εφαρμογής (σαν μια σχέση κόστους ωφελειών), οι επιπτώσεις στον κλάδο και διακλαδικά, καθώς και ειδικά προβλήματα προσαρμογής.

Τα στοιχεία πρέπει να επεξεργάζονται και ακολούθως να εισηγούνται μέτρα από τον κρατικό φορέα στις επιχειρήσεις και να καθορισθεί με αυτόν τον τρόπο ένα σχέδιο προτύπου εγκατάστασης και καλύτερης αξιοποίησης της συγκεκριμένης τεχνολογίας.

Αυτές οι προσπάθειες θα συμβάλλουν στην άριστη αξιοποίηση της εισαγόμενης τεχνολογίας και θα βοηθήσουν ουσιαστικά τις μικρομεσαίες επιχειρήσεις, οι οποίες ούτε καταρτισμένο τεχνολογικό προσωπικό διαθέτουν, ούτε έχουν την οικονομική δυνατότητα να προσλάβουν ειδικούς συμβούλους μηχανολόγους, μηχανολόγους, μηχανικούς οργάνωσης συστημάτων κ.λ.π.

ΧΡΗΜΑΤΟΔΟΤΗΣΗ ΤΩΝ ΜΙΚΡΟΜΕΣΑΙΩΝ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΕΩΝ

- Το πιστωτικό πρόβλημα των Μικρομεσαίων επιχειρήσεων στην χώρα μας.
- Τα νέα μέτρα για την χρηματοδότηση των Μικρομεσαίων επιχειρήσεων.
- Γενικές προτάσεις για την χρηματοδότηση των Μικρομεσαίων επιχειρήσεων.
- Ειδικές προτάσεις :
 - A: Η Μακροπρόθεσμη χρηματοδότηση
 - B: Η βραχυπρόθεσμη και μεσοπρόθεσμη χρηματοδότηση
- Πως βοηθάει ο Ε.Ο.Μ.Μ.Ε.Χ. τις Μικρομεσαίες επιχειρήσεις.
- Συνοπτική παρουσίαση των κατηγοριών ορών και προϋποθέσεων χρηματοδότησης των Μικρομεσαίων επιχειρήσεων από τα "Ειδικά κεφάλαια" για την βιοτεχνία.

ΧΡΗΜΑΤΟΔΟΤΗΣΗ ΤΩΝ ΜΙΚΡΟΜΕΣΑΙΩΝ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΕΩΝ

Όλοι αναγνωρίζουν πραγματικά, την σημαντική προσφορά των Μικρομεσαίων επιχειρήσεων στην οικονομική ανάπτυξη. Μονο όμως η αναγνώριση δεν αρκεί. Οι Μικρομεσαίες επιχειρήσεις έχουν χαρακτηριστικά προβλήματα και αδυναμίες που οφείλονται στο μικρό μέγεθός τους και που είναι δύσκολο να τα λύσουν μόνες τους χωρίς κρατική υποστήριξη.

Στις χώρες της κοινότητας έχει δημιουργηθεί ένα θεσμικό πλαίσιο που περιλαμβάνει μια σειρά ειδικών μέτρων υποστήριξης των Μικρομεσαίων επιχειρήσεων. Τα ειδικά αυτά μέτρα που έχουν παρθεί από τις διάφορες εθνικές κυβερνήσεις αφορούν στους τομείς της χρηματοδότησης, της φορολογίας, της τεχνολογίας-έρευνας, της προώθησης των εξαγωγών, της προστασίας από τον αθέμιτο ανταγωνισμό των μεγάλων κ.λ.π.

Στην χώρα μας Μεταπολεμικά θεσπίστηκε ένα πλήθος από ανάλογα κίνητρα(περιφερειακά, εξαγωγικά, φορολογικά, χρηματοδοτικά κ.λ.π) που απασκοπούσαν στην ανάπτυξη και τον εκσυγχρονισμό του μεταποιητικού γενικά τομέα της οικονομίας.

Στα κίνητρα όμως αυτά δεν γίνεται ουσιαστική διάκριση ανάμεσα σε Μικρομεσαίες επιχειρήσεις και μεγάλες επιχειρήσεις, για αυτό και δεν βοήθησαν όσο έπρεπε τις Μικρομεσαίες επιχειρήσεις, που συνήθως δεν συγκέντρωναν τις προϋποθέσεις υπαγωγής στα κίνητρα.

Τα τελευταία χρόνια πάρθηκαν ορισμένα μέτρα υπέρ των Μικρομεσαίων επιχειρήσεων ποτέ όμως δραστικά και ολοκληρωμένα ώστε να δώσουν λύσεις στα προβλήματα της εξεύρεσης των αναγκαίων πόρων καθώς επίσης στο εξ'ίσου σοβαρό πρόβλημα της τεχνικής στήριξης και της κοινωνικής ενίσχυσής τους.

ΤΟ ΠΙΣΤΩΤΙΚΟ ΠΡΟΒΛΗΜΑ ΤΩΝ ΜΙΚΡΟΜΕΣΑΙΩΝ
ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΕΩΝ ΣΤΗΝ ΧΩΡΑ ΜΑΣ

Είναι αναμφισβήτητο ότι το σημαντικότερο πρόβλημα των Μικρομεσαίων επιχειρήσεων είναι η δυσκολία εξεύρεσης χρηματικών πόρων για την χρηματοδότηση των επενδυτικών προγραμμάτων τους και των λοιπών αναγκών τους σε κεφάλαια κινήσεως.

Τούτο γιατί το Τραπεζικό μας σύστημα το διέκρινε, τουλάχιστο μέχρι πρόσφατα, μια διστακτικότητα και απροθυμία στο να χρηματοδοτήσει τις ανάγκες αυτές των Μικρομεσαίων επιχειρήσεων.

Οι βασικές αιτίες που οι Τράπεζες δεν ανοίγουν διάπλατα τις πόρτες τους είναι προφανείς :

(1) Είναι η αδυναμία των Μικρομεσαίων επιχειρήσεων να παρουσιάσουν στο ίδρυμα που τις χρηματοδοτεί τεκμηριωμένα στοιχεία της οικονομικής τους δράσης, γιατί η οργάνωσή τους τις περισσότερες φορές είναι υποτυπώδης και η λογιστική παρακολούθησή τους ανύπαρκτη.

(2) Είναι το μικρό μέγεθος και η ασθενής κεφαλαιακή θέση που τις καθιστά περισσότερο ευάλωτες στις διάφορες οικονομικές δυσκολίες και κρίσεις με αποτέλεσμα να υπάρχει αυξημένος πιστωτικός κίνδυνος.

(3) Είναι συνήθως η έλλειψη εγγυήσεων, που και λόγω των παραπάνω αδυναμιών των Μικρομεσαίων επιχειρήσεων ζητούνται να είναι ιδιαίτερα επαρκείς.

(4) Είναι το υψηλό κόστος που έχουν οι τράπεζες στις τοποθετήσεις χρημάτων σε πολλές μικρές επιχειρήσεις, χωρίς συνδυασμό άλλων παράλληλων αποδοτικών εργασιών, που συνήθως δεν έχουν οι Μικρομεσαίες επιχειρήσεις.

(5) Είναι τέλος τα κριτήρια δανειοδότησης που δεν μπόρεσαν να διαφοροποιηθούν και να ακολουθήσουν τις εξελίξεις που σημειώθηκαν τόσο στους οικονομικούς όσο και στους κοινωνικούς τομείς.

Για πρώτη φορά το 1966 οι εμπορικές τράπεζες υποχρεώθηκαν με την απόφαση του Ν.Ε 1421 να διαθέτουν ποσοστό 6%, της απο 1.1.66 και εφεξής αύξησης του συνόλου των καταθέσεών τους, για την χορήγηση δανείων αποκλειστικά προς τις βιοτεχνίες. Διαφορετικά το ποσοστό αυτό της υποχρεωτικής κράτησης παρέμενε δεσμευμένο στην Τράπεζα της Ελλάδος με πολύ χαμηλή για την τράπεζα απόδοση. Παράλληλα για πρώτη φορά το ίδιο το Δημόσιο αναλάμβανε να εγγυηθεί στις τράπεζες για λογαριασμό των βιοτεχνιών.

Δυστυχώς η πιο πάνω απόφαση που ισχύει και σήμερα παρα τα θετικά της στοιχεία πολυ λιγο συνέβαλλε στην ανάπτυξη της βιοτεχνίας για τον λογο οτι οι Εμπορικές τράπεζες άλλοτε ανοιχτά και άλλοτε με διάφορες αιτιολογίες- προφάσεις αρνήθηκαν ουσιαστικά την εφαρμογή της.

Μερικά παραδείγματα περιπτωσιολογικά :

- Αρνήθηκαν να λάβουν υπόψη τους την εγγύηση του Ελληνικού Δημοσίου, ζητώντας υπέρογκες εμπράγματα ασφαλείες που κατα κανόνα δεν διαθέτουν οι Μικρομεσαίοι.

- Αντίθετα χορηγούσαν δάνεια στις μονάδες εκείνες που διέθεταν και πρόσφεραν μεγάλες εγγυήσεις.

- Παρέβλεψαν την ικανότητα του φορέα, την βιωσιμότητα της επιχείρησης, το εξελίξιμο αυτής και τις εξαγωγικές της δυνατότητες.

- Απέφυγαν να χρηματοδοτήσουν τις μονάδες σε μεγάλο ποσοστό για μηχανικό εξοπλισμό, που είναι τόσο απαραίτητος για τον εκσυγχρονισμό τους σε μια εποχή έντονου ανταγωνισμού και παρότρυναν τους ενδιαφερόμενους για κεφάλαια κίνησης.

Ο λόγος είναι απλός : ο χρόνος εξόφλησης του δανείου για μηχανήματα είναι σχετικά μεγάλος, ενώ η χρηματοδότηση για κεφάλαια κίνησης σύντομος.

Δηλαδή τα μακροπρόθεσμα δάνεια δεν συνέφεραν στις μεσο-λαβούσες Τράπεζες.

- Εκτός από τις εμπράγματα ασφαλείες υποχρέωναν τους δανειολήπτες σε υπερβολικές ασφαλίσσεις ζωής, ακίνητης περιουσίας κ.λ.π.

- Απέρριπταν τις αιτήσεις δανειοδότησης χωρίς να τις αιτιολογούν και χωρίς κανένα έλεγχο ειδικό για τις περιπτώσεις αυτές.

- Σε παρα πολλές περιπτώσεις και κυρίως για τις μικρές βιοτεχνίες δεν δέχονταν ούτε τις σχετικές αιτήσεις και τα δικαιολογητικά των ενδιαφερομένων χωρίς και πάλι να αιτιολογούν την άρνησή τους αυτή.

- Αρνήθηκαν να εφαρμόσουν το μειωμένο επιτόκιο κατά 2 μονάδες (112%) για πάγιες εγκαταστάσεις.

- Σε αρκετές περιπτώσεις ανέγερσης εργοστασίου, υποχρέωσαν τον βιοτέχνη να εξαντλήσει ολόκληρο το ποσοστό της συμμετοχής του (30 %) στο οικοδομικό έργο και στην συνέχεια αρνήθηκαν για διάφορους λόγους την χρηματοδότηση του έργου ή τα χρηματοδότησαν μεν αλλά με μεγάλη καθυστέρηση γεγονός που είχε βαριές οικονομικές συνέπειες για τον βιοτέχνη.

- Η χρηματοδότηση κατευθύνθηκε πολλές φορές στις ίδιες επιχειρήσεις και κυρίως στις μεγάλες που διέθεταν πιστοληπτική επιφάνεια μεταφραζόμενη σε μεγάλες εμπράγματα ασφαλείες.

- Αρνήθηκαν να εφαρμόσουν το μειωμένο επιτόκιο 20 % για χορηγήσεις στην βιοτεχνία απο προεξόφληση συναλλαγματικών και εφάρμοσαν το αντίστοιχο επιτόκιο της βιομηχανίας που είναι 21,50 % (Απόφαση 275/3/21.6.80 και 314/1/4.6.81 Ν.Ε).

Είναι καταφανές πως το τραπεζικό μας σύστημα δεν προσφέρεται στην παροχή δανείων σε μικρές επιχειρήσεις και δεν προσφέρεται γιατί δεν μπορούν να δώσουν τις επαρκείς και βαρύτερες για αυτούς εγγυήσεις, αλλά και γιατί βρίσκουν υψηλό το κατά μονάδα κόστος στον χειρισμό των μικρών δανείων.

Έτσι ενώ η οικονομική κατάσταση των Μικρομεσαίων επιχειρήσεων χαρακτηρίζεται σήμερα από σημαντική αύξηση των αναγκών τους σε δανειακό κεφάλαιο για να εκσυγχρονίσουν τις επιχειρήσεις τους και να τις προσαρμόσουν στις συνθήκες της μεταβαλλόμενης αγοράς, η πρόσβαση στις εμπορικές μας τράπεζες για το μεγαλύτερο μέρος των βιοτεχνών εξακολουθεί να είναι απρόσιτη γιατί τα πλοκάμια του τραπεζικού συστήματος είναι απλωμένα στις μεγάλες επιχειρήσεις όπου επιτυγχάνεται με τις πάσης φύσεως διευκολύνσεις το μεγαλύτερο κέρδος με το χαμηλότερο κόστος.

Είναι καταφανές, ότι βρισκόμαστε μπροστά σε μια υποτονική εξέλιξη της χρηματοδότησης στον χώρο των Μικρομεσαίων επιχειρήσεων και συνεχίζεται μόνο κάτω από την πίεση των φορέων τους. Πίεση που στηρίζεται στην ατράνταχτη αρχή ότι η κατανομή των τραπεζικών πιστώσεων μεταξύ των διαφόρων τομέων της οικονομικής δραστηριότητας πρέπει να αντικαθρεφτίζει την συμβολή του κάθε τομέα στο ακαθάριστο εγχώριο προϊόν, στην απασχόληση, στην οικονομική, κοινωνική και πολιτιστική μας ανάπτυξη και στην ισορροπία του ισοζυγίου πληρωμών.

Και η τέτοια χρηματοδοτική μεταχείριση των Μικρο-μεσάων επιχειρήσεων από τις εμπορικές μας τράπεζες, αλλά και την άδικη κατανομή των τραπεζικών πιστώσεων σε βάρος της μεταποιητικής βιοτεχνίας μας δείχνουν τα οριστικά στοιχεία της Τράπεζας της Ελλάδας με το τέλος του Σεπτεμβρίου 1982.

Εδώ θα αναφερθούν από τα οριστικά στοιχεία εκείνα που αφορούν την χρηματοδότηση του ιδιωτικού τομέα της οικονομίας μας.

Και σύμφωνα με αυτά τα στοιχεία που είναι οριστικά, τα δάνεια και τα υπόλοιπα των δανείων του ιδιωτικού τομέα στο τέλος του Σεπτεμβρίου 1982 ανέρχονταν σε 1.202.476.000.000 και ήταν κατανεμημένα ως εξής :

Στην μεταποίηση

(Βιομηχανία - Βιοτεχνία)	622.834	ή 51,79 %
----------------------------	---------	-----------

Στο εμπόριο

(εσωτερικό, εξωτερικό, καπνεμπόριο)	113.166	ή 9,41 %
---------------------------------------	---------	----------

Στους λοιπούς τομείς

(γεωργία, οικισμός κ.λ.π)	466.476	ή 38,80 %
-----------------------------	---------	-----------

Ειδικότερα τώρα τα δάνεια και τα υπόλοιπα δανείων της μεταποίησης που ανέρχονταν τον Σεπτέμβριο του 1982 σε 622.834.000.000 ήταν κατανεμημένα μεταξύ των δυο κλάδων της, του βιομηχανικού και του βιοτεχνικού :

<u>Στον Βιομηχανικό</u> βραχυπρόθεσμα :	344.929			
μακροπρόθεσμα :	178.087	523.016	ή 83,97 %	
<u>Στον Βιοτεχνικό</u> βραχυπρόθεσμα :	72.164			
μακροπρόθεσμα :	27.654	<u>99.818</u>	ή <u>16,03 %</u>	
		622.834	100,00 %	

Και πάλι τα 505.483.000.000 της μεταποίησης τον Οκτώβρη του 1981 ήταν κατανεμημένα :

<u>Στην Βιομηχανία</u> βραχυπρόθεσμα :	287.078			
μακροπρόθεσμα :	152.535	439.613	ή 86,96 %	
<u>Στην Βιοτεχνία</u> βραχυπρόθεσμα :	47.913			
μακροπρόθεσμα :	17.957	<u>65.870</u>	ή <u>13,04 %</u>	
		505.483	100,00 %	

Τα στοιχεία αυτά δείχνουν ανάγλυφη την εικόνα μιας ακανδαλώδους κατανομής της τραπεζικής χρηματοδότησης στον τομέα της μεταποιητικής βιοτεχνίας.

Και αδικεί κατάφωρα τις Μικρομεσαίες επιχειρήσεις σε σχέση με τις μεγάλες βιομηχανικές επιχειρήσεις, γιατί βρίσκεται σε κραυγαλέα αντίθεση με την συμβολή τους τόσο στο προϊόν όσο κυρίως στην απασχόληση εργατικού δυναμικού. Και δεν είναι δυνατόν να γίνει σοβαρός λόγος για μια μικρή αύξηση που εμφανίζεται στις βιοτεχνικές χρηματοδοτήσεις στο διάστημα Οκτώβρης 1981-Σεπτέμβρης 1982 που απο ποσοστό 13,04 % αυξήθηκε σε 16,03 % .

Ο πίνακας συμμετοχής του κάθε τομέα στην απασχόληση εργατικού δυναμικού και στο προϊόν έχει ως εξής :

(1) Στο προϊόν απο την μεταποίηση, η βιομηχανία συμμετέχει με 58,2 %, η βιοτεχνία με ποσοστό 41,8 %. Σύνολο 100 %.

(2) Στην απασχόληση εργατικού δυναμικού η βιομηχανία με ποσοστό 36,6 %, η βιοτεχνία με 63,4 % . Σύνολο 100 %.

ΤΑ ΝΕΑ ΜΕΤΡΑ ΓΙΑ ΤΗΝ ΧΡΗΜΑΤΟΔΟΤΗΣΗ ΤΩΝ
ΜΙΚΡΟΜΕΣΑΙΩΝ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΕΩΝ

Με τα νέα μέτρα για την χρηματοδότηση των Μικρομεσαίων επιχειρήσεων βελτιώνονται οι όροι χρηματοδότησης της βιοτεχνίας και απλοποιείται ουσιαστικά η διαδικασία έγκρισης και χορήγησης των δανείων. Ειδικότερα :

(.1.) Αυξήθηκε σταδιακά απο 7 % σε 10 % το ποσοστό των ιδιωτικών καταθέσεων στις εμπορικές τράπεζες που δεσμεύεται για την δημιουργία του ειδικού κεφαλαίου χρηματοδότησης της βιοτεχνίας. Με την τελευταία μάλιστα αύξηση του ποσοστού αυτού απο 9 % σε 10 % εκτιμάται οτι εξασφαλίστηκαν 13 δισ. πρόσθετα κεφάλαια για χορηγήσεις προς τις βιοτεχνικές επιχειρήσεις.

(.2.) Αυξήθηκε η κρατική εγγύηση για τα χορηγούμενα κοινά βιοτεχνικά δάνεια (πάγια, κεφάλαια κίνησης κ.λ.π). Έτσι τα δάνεια της κατηγορίας αυτής καλύπτονται κατα 100 % μέχρι το ποσο των 3.000.000 δρχ. κατα 80 % μέχρι το ποσο των 6.000.000 δρχ. και κατα 60 % για το ποσο των 6.000.000 δρχ. και ανω.

(.3.) Βελτιώθηκαν οι προϋποθέσεις χρηματοδότησης των μικτών (εμπορομεταποιητικών) επιχειρήσεων για τις οποίες, μεταξύ άλλων, μειώθηκε το ποσοστό του κύκλου εργασιών ιδιο- παραγωγής τους από 50 % σε 30 %.

(.4.) Καλύπτονται με αυξημένη κρατική εγγύηση τα χορηγούμενα δάνεια σε βιοτεχνίες για την πραγματοποίηση εξαγωγών. Τα δάνεια της κατηγορίας αυτής καλύπτονται κατά 100 % μέχρι το ποσό των 15 εκ. δρχ. κατά 80 % για ποσό 15 εκ. δρχ. έως 25 εκ. δρχ. και κατά 60 % για το ποσό των 25 εκ. δρχ. και ανω. Παράλληλα καθιερώθηκε η χρηματοδότηση, μέσω τρεχούμενων λογαριασμών, των εξαγωγικών προγραμμάτων των βιοτεχνικών επιχειρήσεων μέχρι ποσοστού 80 % της εκάστοτε υπο εκτέλεση παραγγελίας και μάλιστα χωρίς να συνυπολογίζεται το τυχόν χρεωστικό υπόλοιπο των λογαριασμών αυτών στο όριο δανεισμού των βιοτεχνικών επιχειρήσεων για τα συνήθη κεφάλαια κίνησης που μπορούν να πάρουν.

(.5.) Αποφασίστηκε η χορήγηση δανείων από τα βιοτεχνικά κεφάλαια στους εμπόρους και επαγγελματίες για αγορά τσις μετρητοίς εγχωρίων βιοτεχνικών προϊόντων με επιτόκιο 18,5 % και μέχρι συνολικό ποσό 20 εκ. δρχ. κατά δανειοδοτούμενη επιχείρηση (μέχρι τέλος του 1985).

(.6.) Επιτράπηκε στις τράπεζες να δίνουν πρόσθετη χρηματοδότηση για κεφάλαιο κίνησης σε βιοτεχνικές επιχειρήσεις από τα Ειδικά Κεφάλαια μέχρι τα ανώτατα επιτρεπόμενα όρια εστώ και αν οι επιχειρήσεις αυτές έχουν ληξιπρόθεσμες οφειλές.

Για να διευκολυνθούν μάλιστα οι Μικρομεσαίες επιχειρήσεις να εξοφλήσουν τις ληξιπρόθεσμες οφειλές που είχαν μέχρι τις 20/3/1984 δόθηκε η δυνατότητα στις τράπεζες να προβαίνουν σε ρύθμιση των οφειλών αυτών σε μια χρονική κλιμάκωση έως 8 χρόνια, μέσα στην οποία μπορεί να περιλαμβάνεται και χαριστική περίοδος 2 χρόνων.

Παραπέρα και για να μπορέσουν τα μέτρα αυτά να υλοποιηθούν και τα δάνεια να φτάσουν στις παραγωγικές Μικρομεσαίες επιχειρήσεις αποφασίστηκαν τα εξής :

α) Ορίστηκε προθεσμία 20 ημερών μέσα στην οποία οι Τράπεζες είναι υποχρεωμένες να απαντούν γραπτά και αιτιολογημένα για αιτήσεις που αφορούν δάνεια για κεφάλαιο κίνησης ή εκτέλεση παραγγελιών και προθεσμία 50 ημερών για τις άλλες κατηγορίες δανείων (κτίρια, μηχανολογικό εξοπλισμό κ.λ.π).

Δόθηκε δε η δυνατότητα στην Υποεπιτροπή Βιοτεχνικών Πιστώσεων, στην οποία κοινοποιούνται όλες οι αποφάσεις, να επαναφέρει στις τράπεζες τυχόν απορριπτόμενες αιτήσεις που υποχρεωτικά πλέον επανεξετάζονται για το ποσο του δανείου που καλύπτεται κατά 100 % από την εγγύηση του Δημοσίου.

β) Παράλληλα αποφασίστηκε χορήγηση βιοτεχνικών δανείων μέχρι 10 εκ. δρχ. χωρίς προηγούμενη έγκριση από τις Υποεπιτροπές Βιοτεχνικών Πιστώσεων. Επίσης αυξήθηκαν τα καταβιοτεχνική επιχείρηση ανώτατα όρια μέσα στα οποία οι κατά τόπους αρμόδιες Υποεπιτροπές έχουν εξουσιοδοτηθεί να εγκρίνουν την χορήγηση βιοτεχνικών δανείων από τις τράπεζες.

ΓΕΝΙΚΕΣ ΠΡΟΤΑΣΕΙΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΧΡΗΜΑΤΟΔΟΤΗΣΗ
ΤΩΝ ΜΙΚΡΟΜΕΣΑΙΩΝ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΕΩΝ

(1) Για την χρηματοδότηση να λαμβάνεται υπόψη η ικανότητα και εμπειρία του φορέα (γνώσεις, τεχνική κατάρτιση), η βιωσιμότητα της επιχείρησης, οι εξελικτικές της δυνατότητες, η ανταγωνιστικότητα των προϊόντων της κ.λ.π και όχι οι εμπράγματα ασφάλειες που διαθέτει.

(2) Σε όλες τις αποφάσεις για την χρηματοδότηση της βιοτεχνίας μπαίνουν ορια ως προς το ποσο και τον χρόνο εξόφλησης που σχεδόν ποτε δεν τα εξαντλούν οι μεσολαβούσες τράπεζες. Π.χ χρηματοδοτείται η Α ή Β περίπτωση "μέχρι" το 70 % και η εξόφληση γίνεται μέσα σε 3,7 ή 15 χρόνια κ.λ.π. Αυτό το "μέχρι" διαπιστώθηκε ότι οι μεσολαβούσες τράπεζες δεν το εξαντλούν και το παζαρεύουν με τον βιοτέχνη κάνοντας κατάχρηση αυτής της ευχέρειας που τους παρέχει η σχετική απόφαση.

(3) Σύμφωνα με τα ισχύοντα σήμερα, προκειμένου να χρηματοδοτηθεί μια επιχείρηση που τηρεί βιβλία Α, Β και Γ κατηγορίας του Κ.Φ.Σ με δάνειο πάνω από 2.000.000 δρχ. πρέπει απαραίτητα να τηρεί βιβλίο Ταμείου. Επειδή το βιβλίο Ταμείου ουσιαστικά σε τίποτα δεν εξυπηρετεί τις μονάδες αυτές και η τήρησή του είναι χρονοβόρα και δαπανηρή, προτείνεται η κατάργηση της προϋπόθεσης αυτής ή να είναι μεν υποχρεωτική η τήρησή του όταν η χρηματοδότηση ξεπερνάει τα 15.000.000 δρχ.

Τούτο άλλωστε είναι σύμφωνα και με τον Κ.Φ.Σ που προβλέπει την τήρηση Βιβλίου Ταμείου όταν ο τζίρος ξεπερνά τα 50.000.000 δρχ.

(4) Το ποσοστό που υπολογίζεται επί των δραχμικών καταθέσεων στις Εμπορικές τράπεζες για την δημιουργία "Ειδικού Κεφαλαίου" για την βιοτεχνία να αυξάνεται και πέραν του 10 % όταν τα ειδικά κεφάλαια εξαντλούνται.

(5) Επίσης να γίνεται μεταφορά από τα αδιάθετα ποσα της Βιομηχανίας τα προοριζόμενα για τις επενδύσεις εφόσον συνεχίζεται το δυσμενές φαινόμενο της αποχής για νέες επενδύσεις, στη βιοτεχνία, όταν εξαντλούνται τα ειδικά κεφάλαια και μάλιστα να χορηγούνται με το ειδικό βιοτεχνικό επιτόκιο.

(6) Η αποδοχή της αίτησης δανειοδότησης καθώς και των άλλων δικαιολογητικών να είναι υποχρεωτική για την μεσολαβούσα τράπεζα. Η δε τυχόν απόρριψη της αίτησης να είναι αιτιολογημένη.

(7) Να συσταθεί και στην χώρα μας Ταμείο εγγυήσεων χρηματοδότησης της βιοτεχνίας, που θα αποτελέσει τον ασφαλιστικό φορέα των πιστώσεων.

(8) Να απλουστευθεί η διαδικασία χορήγησης βεβαίωσης για μη οφειλή του βιοτέχνη στα ασφαλιστικά ταμεία και να επεκταθεί η χρονική διάρκεια της ισχύς της.

ΕΙΔΙΚΕΣ ΠΡΟΤΑΣΕΙΣ

Α. Η ΜΑΚΡΟΠΡΟΘΕΣΜΗ ΧΡΗΜΑΤΟΔΟΤΗΣΗ

Την διετία 1981-82 παρατηρήθηκε σημαντική αύξηση στις βιοτεχνικές χορηγήσεις και ιδιαίτερα στην χρηματοδότηση για την δημιουργία επενδύσεων παγίου κεφαλαίου- αλλά δεν είναι ακόμη ικανοποιητική. Συνεπώς ιδιαίτερη μέριμνα πρέπει να δοθεί στην μακροπρόθεσμη χρηματοδότηση της βιοτεχνίας, τον μηχανολογικό εκσυγχρονισμό των μονάδων της, αλλά και για την δημιουργία μονίμων εργαστηριακών χώρων. Προτείνονται :

(1) Για τις πάγιες εγκαταστάσεις να χρηματοδοτείται το 80 % της συνολικής δαπάνης.

(2) Η αγορά έτοιμου εργαστηριακού χώρου που βρίσκεται σε βιομηχανική- βιοτεχνική περιοχή να χρηματοδοτείται με 20.000.000 δρχ. αντι 8.000.000 δρχ. που ισχύει σήμερα.

(3) Η αγορά έτοιμου εργαστηριακού χώρου στις λοιπές περιοχές να χρηματοδοτείται με 15.000.000 δρχ. αντι 5.000.000 δρχ. που ισχύει σήμερα.

Η πιο πάνω πρόταση δικαιολογείται απο το γεγονός ότι τα ποσα 5 και 8 εκατομμύρια κρίνονται πολυ περιορισμένα για την αγορά κάποιου σχετικά αξιόλογου χώρου.

(4) Στις δαπάνες να συμπεριλαμβάνονται τυχόν έξοδα για μικροεπιακευές ή τροποποιήσεις του χώρου.

(5) Όταν με το δάνειο πρόκειται να αγορασθούν Ελληνικά μηχανήματα να παρέχονται στους δανειολήπτες ιδιαίτερα κίνητρα όπως μειωμένο επιτόκιο, επιδότηση κ.α.

(6) Να χρηματοδοτούνται και τα μηχανήματα που κατασκευάζει μια μονάδα για λογαριασμό της και να γίνει διευκρίνιση ότι στα μηχανήματα υπάγονται και τα καλούπια-μήτρες, είτε κατασκευάζονται σε εργαστήρια τρίτων είτε κατασκευάζονται είτε κατασκευάζονται από την ίδια την επιχείρησή όπως συμβαίνει π.χ. με τους κατασκευαστές παιδικών παιχνιδιών, τους κατασκευαστές πλαστικών, κ.α. Τούτο γιατί ορισμένες τράπεζες αρνούνται να χρηματοδοτήσουν τα καλούπια μη θεωρώντας τα πάγια στοιχεία.

(7) Όταν πρόκειται για ανέγερση κτίσματος οι τράπεζες ζητούν συνήθως ο βιοτέχνης να εξαντλήσει το μερίδιό της συμμετοχής του (30%) στο κτίσμα και μετά να αρχίσουν την χρηματοδότηση του έργου. Σε αρκετές όμως περιπτώσεις οι τράπεζες καθυστερούν την χρηματοδότηση καίτοι ο βιοτέχνης έβαλε το μερίδιό του ή και αρνούνται να χορηγήσουν τα χρήματα του εγκριθέντος δανείου.

Προτείνεται η χρηματοδότηση του έργου από την τράπεζα να είναι ταυτόχρονη και παράλληλη με το ποσοστό συμμετοχής του βιοτέχνη.

Β. Η ΒΡΑΧΥΠΡΟΘΕΣΜΗ ΚΑΙ ΜΕΣΟΠΡΟΘΕΣΜΗ ΧΡΗΜΑΤΟΔΟΤΗΣΗ

(1) Το υψηλό κόστος των βιοτεχνικών προϊόντων διαμορφώνουν πολλοί παράγοντες, μεταξύ των οποίων η ανεπάρκεια χρηματοδοτικής ενίσχυσης που έχει σαν αποτέλεσμα την αγορά με πίστωση των πρώτων υλών και των ενδιάμεσων από την εγχώρια βιομηχανία ή από το εμπόριο.

Για τον λόγο αυτό το υψος του ποσοστού χρηματοδότησης για κεφάλαια κίνησης να αυξηθεί σε 50 %, επί του τζίρου του προηγούμενου έτους.

(2) Να επιμηκυνθεί ο χρόνος προσκόμισης τιμολογίων, αγοράς πρώτων υλών στις μεσολαβούσες τράπεζες. Στις περιπτώσεις όμως που στην βιοτεχνική μονάδα ο συντελεστής εργασίας συμμετέχει σε σημαντικό ποσοστό, στην διαμόρφωση του τελικού προϊόντος, να συνυπολογίζεται και η καταβολή των ημερομισθίων με βάση το μισθολόγιο Ι.Κ.Α.

(3) Να χρηματοδοτούνται με κεφάλαια κίνησης και οι μικρομεσαίες επιχειρήσεις διακίνησης αγαθών για να μπορούν να προμηθεύονται τα αγαθά που τους ενδιαφέρουν από την βιοτεχνία και όχι από το μεγάλο εμπόριο ή την βιομηχανία που τους παρέχει μεν πιστώσεις αλλά με τις ανάλογες επιβαρύνσεις.

(4) Για ορισμένες επιχειρήσεις που στοκάρουν υποχρεωτικά τα προϊόντα τους και που τα διαθέτουν εποχιακά μια ή δυο φορές τον χρόνο όπως π.χ. συμβαίνει με τα παιδικά παιχνίδια, τα σχολικά είδη κ.α προτείνεται να χρηματοδοτούνται με έξτρα κεφάλαιο κίνησης ανάλογα με το στοκ που διαθέτουν.

(5) Τέλος υπάρχει πλήθος βιοτεχνικών κλάδων και υποκλάδων στους ειδικούς πίνακες της 301/Α/8-8-78 απόφαση Ν.Ε (κουρβεία, κομμωτήρια, ηλεκτρολόγοι και υδραυλικοί εγκαταστάτες, επισκευαστικά εργαστήρια υποδημάτων, ηλεκτρικών ειδών, μοτοποδημάτων, ραφεία, λευκαντήρια, καθαριστήρια, πλυντήρια, αידηρωτήρια, κ.α) για τους οποίους προβλέπεται χρηματοδότηση με ειδικούς όρους και περιορισμούς ως προς το ποσόν του δανείου και τον σκοπό χρησιμοποίησής τους.

Τα ποσα που καθορίζονται απο την πιο πάνω απόφαση έχουν ξεπεραστεί και επιβάλλεται η αναμόρφωσή τους και αναπροσαρμογή τους στα σημερινά δεδομένα. Τα ποσα που θα χορηγούνται στις μονάδες αυτές θα πρέπει να ανταποκρίνονται στις πραγματικές τους ανάγκες. Τα ανώτατα ορια χρηματοδότησης που προβλέπονται σήμερα είναι τελείως ανεπαρκή για τον σκοπό που θεσπίστηκαν.

(6) Μικρές κυρίως βιοτεχνικές μονάδες να χρηματοδοτούνται με κεφάλαια μονιμότερου χαρακτήρα ύψους μέχρι 500.000 δρχ. ανεξάρτητα απο τον τζίρο τους, με την προϋπόθεση προσκόμισης πιστοποιητικού εγγραφής τους στο Βιοτεχνικό Επιμελητήριο της περιφέρειάς των εφ'οσον δεν έχουν δανειοδοτηθεί απο το ειδικό σύστημα χρηματοδότησης της βιοτεχνίας με κεφάλαια κίνησης.

ΠΩΣ ΒΟΗΘΑΕΙ Ο ΕΟΜΜΕΧ ΤΙΣ ΜΙΚΡΟ-
ΜΕΣΑΙΕΣ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΕΙΣ

Ο ΕΟΜΜΕΧ είναι ο κύριος κρατικός οργανισμός για την υποβοήθηση ανάπτυξης των Μικρομεσαίων Μεταποιητικών επιχειρήσεων και της Χειροτεχνίας.

Είναι νομικό πρόσωπο ιδιωτικού δικαίου και διοικείται από 9μελές Διοικητικό Συμβούλιο, στο οποίο μετέχουν εκπρόσωποι των βιοτεχνών, πρόσωπα με ειδικές γνώσεις και εκπρόσωπος του προσωπικού του ΕΟΜΜΕΧ.

Οι υπηρεσίες που προσφέρει ο ΕΟΜΜΕΧ γενικότερα είναι :

- 1) Προσφέρει τεχνική βοήθεια
- 2) Στις κοινοπραξίες και συνεταιρισμούς
- 3) Στην επιμόρφωση-εκπαίδευση
- 4) Στην προώθηση πωλήσεων
- 5) Στις κρατικές προμήθειες
- 6) Στις υπεργολαβίες
- 7) Με εκδόσεις-πληροφόρηση
- 8) Στην χειροτεχνία
- 9) Στις Διεθνείς σχέσεις
- 10) Στην υποστήριξη καινοτομιών

11) Στην_Χρηματοδότηση : Σύμφωνα με τον Ν. 1262/82 και τον Ν. 1472/84 ο ΕΟΜΜΕΧ άρχισε την εφαρμογή του προγράμματος χρηματοδότησης της βιοτεχνίας, που στηρίζεται στην απλοποίηση των διαδικασιών και στην εφαρμογή "ποιοτικών" κριτηρίων στην αξιολόγηση των επενδύσεων, συνδυάζοντας την χρηματοδότηση με την παροχή τεχνικής βοήθειας.

Ειδικότερα :

Επιχορηγήσεις

Οι αιτήσεις για υπαγωγή στον Ν. 1262/82 για βιοτεχνικές επενδύσεις μέχρι 40 εκατ. δρχ. (χωρίς την αξία του οικοπέδου) υποβάλλονται στον ΕΟΜΜΕΧ για αξιολόγηση και έγκριση και στην συνέχεια για τον έλεγχο πραγματοποίησης της επένδυσης και την καταβολή της επιχορήγησης.

Βιοτεχνικά δάνεια

Ο ΕΟΜΜΕΧ χορηγεί δάνεια :

- σε βιοτεχνικές επιχειρήσεις που υπάγονται στο καθεστώς χρηματοδότησης της 197/78 ΑΝΕ.
- σε συνεταιρισμούς και κοινοπραξίες βιοτεχνών
- σε χειροτεχνικές μονάδες.

Τα δάνεια χορηγούνται για πάγιες εγκαταστάσεις, για κεφάλαιο εκκίνησης σε νεοιδρυόμενες επιχειρήσεις και σε ειδικές περιπτώσεις για κεφάλαιο κίνησης.

Χειροτεχνικά δάνεια

Χορηγούνται σε χειροτεχνίες ή καλλιτεχνικές βιοτεχνίες και συνεταιρισμούς τους για αγορά μηχανικού εξοπλισμού και για κεφάλαιο κίνησης.

Ε. Ο. Μ. Μ. Ε. Χ.

ΣΥΝΟΠΤΙΚΗ ΠΑΡΟΥΣΙΑΣΗ ΤΩΝ ΚΑΤΗΓΟΡΙΩΝ ΟΡΩΝ ΚΑΙ ΠΡΟΥΠΟΘΕΣΕΩΝ

ΧΡΗΜΑΤΟΔΟΤΗΣΗΣ ΤΩΝ Μ.Μ.Ε. ΑΠΟ ΤΑ ΕΙΔΙΚΑ ΚΕΦΑΛΑΙΑ ΓΙΑ ΤΗΝ

ΒΙΟΤΕΧΝΙΑ

ΚΑΤΗΓΟΡΙΕΣ
ΧΡΗΜΑΤΟΔΟ-
ΤΗΣΕΩΝ

ΑΝΕΓΕΡΣΗ ΕΠΕΚΤΑΣΗ ΣΥΜΠΛΗ-
ΡΩΣΗ ΚΑΙ ΑΠΟΠΕΡΑΤΩΣΗ ΚΤΙΡΙ-
ΑΚΩΝ ΕΓΚΑΤΑΣΤΑΣΕΩΝ

ΑΓΟΡΑ ΕΤΟΙ-
ΜΩΝ ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΩΝ

ΔΙΑΡΚΕΙΑ

Μέχρι 15 χρόνια

Μέχρι 15 χρόνια

ΠΟΣΟΣΤΟ
ΧΡΗΜΑΤΟΔΟ-
ΤΗΣΗΣ

Μέχρι
- 70 % του ύψους της επενδύ-
σεως
- 80 % για κοινοπραξίες ή συ-
νεταιρισμούς ή για ανέγερση
σε οργανωμένες βιοτεχνικές
ή βιομηχανικές περιοχές
- 75 % και 85 % για επιχειρή-
σεις εγκατεστημένες ή που θα
εγκατασταθούν
Στην χρηματοδοτούμενη δαπάνη
μπορεί να περιληφθεί και η
αξία του οικοπέδου

Μέχρι
- 70 % της αξίας
του εργαστηρίου
- 80 % για κοινο-
πραξίες ή συνε-
ταιρισμούς ή για
αγορά σε οργανω-
μένες βιοτεχνικές
ή βιομηχανικές
περιοχές
- 75 % και 85 % για
αγορές σε καθορι-
σμένες περιοχές
(Το ανώτερο οριο
χορήγησης για
αγορά ετοίμων
εργαστηρίων είναι
8.000.000 δρχ. ⁽⁴⁾)

ΚΑΤΗΓΟΡΙΕΣ ΧΡΗΜΑΤΟΔΟ- ΤΗΣΕΩΝ	ΑΓΟΡΑ, ΕΓΚΑΤΑΣΤΑΣΗ ή ΜΕΤΕΓΚΑΤΑΣΤΑΣΗ ΜΗΧΑΝΗΜΑΤΩΝ	ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΚΙΝΗΣΗΣ	
ΔΙΑΡΚΕΙΑ	Μέχρι 7 χρόνια	ΜΟΝΙΜΟΤΕΡΟΥ ΧΑΡΑΚΤΗΡΑ	ΒΡΑΧΥΠΡΟΘΕΣΜΗΣ ΦΥΣΗΣ
ΠΟΣΟΣΤΟ ΧΡΗΜΑΤΟΔΟ- ΤΗΣΗΣ	Μέχρι - 70 % της απαι- τούμενης δαπά- νης - 80 % για κοινο- πραξίες ή συνε- ταιρισμούς - 75 % και 85 % για επιχειρήσεις εγκατεστημένες ή που θα εγκαταστα- θούν σε καθορισμέ- νες περιοχές	Μέχρι 30 % του κύκλου εργασιών του προηγούμενου χρόνου ⁽²⁾	Καθορίζονται κατα περίπτωση ανάλογα με το κύκλωμα της πα- ραγωγικής δια- δικασίας της χρηματοδοτούμε- νης επιχείρησης

- (1) Το ποσο αυτό αυξάνεται σε 12.000.000 δρχ. όταν το εργαστήριο που θα αγορασθεί βρίσκεται σε βιομηχανική περιοχή.
Επίσης όταν η βιοτεχνική μονάδα προέρχεται από συγχώνευση τουλάχιστον 5 βιοτεχνικών επιχειρήσεων το ποσο αυτό αυξάνεται μέχρι του γινομένου αριθμού των επιχειρήσεων που συγχωνεύθη-
καν X 2.500.000 δρχ. και μέχρι 60.000.000 δρχ.
- (2) Για ποσο μέχρι 500.000 δρχ. δεν ελέγχεται ο προηγούμενος κύκλος εργασιών.

ΚΑΤΗΓΟΡΙΕΣ
ΧΡΗΜΑΤΟΔΟ-
ΤΗΣΕΩΝ

ΠΡΟΕΤΟΙΜΑΣΙΑ ΠΑΡΑΓΓΕΛΙΩΝ
ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ ή ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ

ΚΑΛΥΨΗ ΔΑΠΑΝΩΝ ΓΙΑ ΟΡΘΟΛΟΓΙΚΗ
ΟΡΓΑΝΩΣΗ ΤΗΣ ΕΜΠΟΡΙΚΗΣ ΚΑΙ ΠΑ-
ΡΑΓΩΓΙΚΗΣ ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΤΑΣ ΤΩΝ
ΒΙΟΤΕΧΝΙΚΩΝ ΜΟΝΑΔΩΝ ΣΕ ΣΥΝΕ-
ΤΑΙΡΙΣΤΙΚΗ ή ΚΟΙΝΟΠΡΑΚΤΙΚΗ ΒΑΣΗ

ΔΙΑΡΚΕΙΑ

Μέχρι 16 μήνες

Μέχρι 15 χρόνια

ΠΟΣΟΣΤΟ
ΧΡΗΜΑΤΟΔΟ-
ΤΗΣΗΣ

Μέχρι 80 % του ποσού
της παραγγελίας

ΤΥΠΟΣ
ΕΞΟΦΛΗΣΗΣ

Κατά την κρίση της
τράπεζας, αφού ληφθούν
υπόψη οι όροι της σχε-
τικής σύμβασης και το
κύκλωμα παραγωγικής
διαδικασίας κάθε χρη-
ματοδοτούμενης βιοτεχνίας

Με ισόποσες δόσεις κατά ανώτερο
όριο ετήσιες. Η πρώτη καταβάλλεται
ένα έτος μετά την ολοκλήρωση της
εφαρμογής των οργανωτικών μέτρων
και πάντως όχι αργότερα από δυο
χρόνια από την ανάληψη του δανείου

ΚΑΤΗΓΟΡΙΕΣ ΧΡΗΜΑΤΟΔΟ- ΤΗΣΕΩΝ	ΔΑΝΕΙΑ ΜΕΣΩ ΤΡΕΧΟΥΜΕ- ΝΩΝ ΛΟΓΑΡΙΑΣΜΩΝ, ΓΙΑ ΤΗΝ ΠΡΑΓΜΑΤΟΠΟΙΗΣΗ ΕΞΑΓΩΓΩΝ	ΧΡΗΜΑΤΟΔΟΤΗΣΗ ΙΔΙΩΤΩΝ ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΠΙ- ΙΔΙΟΚΤΗΤΩΝ ΟΙΚΟΠΕΔΩΝ ΑΝΕΓΕΡΣΗ ΕΠΙΣΚΕΥΗ ή ΔΙΑΡΡΥΘΜΙΣΗ ΥΦΙΣΤΑΜΕΝΩΝ ΠΟΛΥΔΡΟΦΩΝ ΚΤΙΡΙΩΝ ΠΟΥ ΘΑ ΧΡΗΣΙΜΟ- ΠΟΙΗΘΟΥΝ ΑΠΟΚΛΕΙΣΤΙΚΑ ΚΑΙ ΜΟΝΟ ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΓΚΑΤΑΣΤΑΣΗ ΒΙΟΤΕΧΝΙΚΩΝ ΜΟΝΑΔΩΝ
ΔΙΑΡΚΕΙΑ	Προσδιορίζεται κατα- την κρίση της τράπε- ζας με βάση τα στοι- χεία που προσκομί- ζονται, τις συνθήκες παραγωγής και εμπο- ρίας των προϊόντων	Μέχρι 5 χρόνια
ΠΟΣΟΣΤΟ ΧΡΗΜΑΤΟ- ΔΟΤΗΣΗΣ	80 % του εξαγωγικού προγράμματος που υπο- βάλλει η επιχείρηση	Μέχρι - 70 % του ύψους της δαπάνης - 75 % και 80 % για ανέγερση ή επισκευή κ.λ.π πολυόροφων κτι- ρίων σε καθορισμένες περιοχές Στην χρηματοδοτούμενη δαπάνη δεν περιλαμβάνεται η αξία του οικοπέδου

ΤΡΟΠΟΣ ΕΞΟΦΛΗΣΗΣ

Η χρηματοδότηση για ανέγερση επέκταση συμπλήρωση και αποπεράτωση κτιριακών εγκαταστάσεων καθώς και για αγορά ετοίμων εργαστηρίων διάρκειας μέχρι 15 χρόνια εξοφλείται :

- Με ίσες δόσεις το πολύ ετήσιες.
- Η πρώτη δόση καταβάλλεται 18 μήνες απο την έναρξη λειτουργίας των εγκαταστάσεων και πάντως όχι αργότερα απο 3 χρόνια μετα την ανάληψη της πρώτης δόσης του δανείου.

Η χρηματοδότηση για αγορά, εγκατάσταση ή μετεγκατάσταση μηχανημάτων και εργαλείων διάρκειας μέχρι 7 χρόνια εξοφλείται :

- Με εξαμηνιαίες δόσεις που αρχίζουν να καταβάλλονται ενα χρόνο μετα την έναρξη λειτουργίας των μηχανημάτων και όχι πανω απο το 18 μηνο απο την ανάληψη της πρώτης δόσης του δανείου.

Η χρηματοδότηση για κεφάλαιο κίνησης μονιμότερου χαρακτήρα διάρκειας μέχρι 3 χρόνια εξοφλείται :

- Με ίσες τριμηνιαίες δόσεις. Η πρώτη δόση καταβάλλεται 6 μήνες μετα την ανάληψη της πρώτης δόσης του δανείου.

Η χρηματοδότηση δανείων, μεσω τρεχούμενων λογαριασμών, για την πραγματοποίηση εξαγωγών εξοφλείται :

- Απο το προιόν της δραχμοποίησης του συναλλάγματος των αντι-στοιχων εξαγωγών.

ΤΡΟΠΟΣ ΕΞΟΦΛΗΣΗΣ

- Η χρηματοδότηση ιδιωτών για την επί ιδιόκτητων οικοπέδων ανέγερση, επισκευή ή διαρρύθμιση υφισταμένων πολυδρόφων κτιρίων που θα χρησιμοποιηθούν αποκλειστικά και μόνο για την εγκατάσταση βιοτεχνικών μονάδων εξοφλείται :

- Με ίσες δόσεις το πολύ ετήσιες

Η πρώτη δόση καταβάλλεται ένα χρόνο από την πλήρη αποπεράτωση του έργου και πάντως όχι αργότερα από 3 χρόνια μετά την ανάληψη της πρώτης δόσης του δανείου προκειμένου για ανέγερση νέου κτιρίου ή δυο χρόνια για επισκευή ή διαρρύθμιση υφισταμένου κτιρίου.

ΕΓΓΥΗΣΗ ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΔΗΜΟΣΙΟΥ

- Μέχρι ποσού 3.000.000 η εγγύηση του Δημοσίου καλύπτει το 100 % της αρχικής χορήγησης.
- Μέχρι ποσού 6.000.000 και για το πάνω από 3.000.000 ποσό η εγγύηση του Δημοσίου καλύπτει το 80 % της αρχικής χορήγησης.
- Μέχρι ποσού 60.000.000 και για το πάνω από 6.000.000 ποσό η εγγύηση του Δημοσίου καλύπτει το 60 % της αρχικής χορήγησης. Για βιοτεχνικές μονάδες εγκατεστημένες σε καθορισμένες περιοχές, η εγγύηση καλύπτει το 70 % και 80 %.
- Επιχειρήσεις που συγχωνεύονται, που είναι οργανωμένες κοινοπρακτικά ή είναι εξαγωγικές η εγγύηση του Δημοσίου μπορεί να καλύπτει το 100 % του δανείου μέχρι ποσού 3.000.000. Για το πάνω από 3.000.000 και μέχρι 6.000.000 τμήμα δανείου το 90 % και για το πάνω από 6.000.000 το 60 %.
- Κλάδος παιδικών παιχνιδιών και αμαξιών. Η εγγύηση μπορεί να καλύπτει το 100 % του ποσού μέχρι 10.000.000 της χρηματοδότησης και το 60 % του πάνω από 10.000.000 ποσού του δανείου.
- Επι δανείου για την εκμετάλλευση ερευνητικών εργασιών ή επινοήσεων η εγγύηση μπορεί να καλύπτει το 100 % του δανείου μέχρι ποσού 3.000.000, το 80 % του τμήματος δανείου από 3.000.000 - 6.000.000 και το 60 % του επιπλέον ποσού του δανείου.

ΑΠΑΙΤΟΥΜΕΝΕΣ ΑΣΦΑΛΕΙΕΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΠΑΡΟΧΗ ΚΡΑΤΙΚΗΣ ΕΓΓΥΗΣΗΣ

- Εως 10.000.000 με μονη την προσωπική φερεγγυότητα των φορέων της επιχείρησης.
- Για το περα του ποσού των δρχ. 10.000.000 τμήμα των χορηγούμενων δανείων η εγγύηση του Δημοσίου παρέχεται μονο έναντι ασφαλειών (εμπράγματων ή προσωπικών).
- Για χρηματοδότηση παγίων εγκαταστάσεων ανεξάρτητα απο το υψος του δανείου προυπόθεση παροχής της κρατικής εγγύησης αποτελεί η ληψη εμπράγματης ασφάλειας επι του χρηματοδοτούμενου ακινήτου για το σύνολο της χρηματοδότησης.
- Για την αγορά μηχανημάτων, εξαρτημάτων, εργαλείων και λοιπών κινητών εγκαταστάσεων απο βιοτεχνικές επιχειρήσεις που δεν έχουν ιδιότητα εργαστήρια ή αλλη ακίνητη περιουσία η εγγύηση του Δημοσίου μπορεί να παρασχεθει έναντι προσωπικών εγγυήσεων των φορέων των επιχειρήσεων ή και τρίτων.

ΟΡΟΙ ΚΑΙ ΠΡΟΥΠΟΘΕΣΕΙΣ ΧΡΗΜΑΤΟΔΟΤΗΣΗΣ

- Καθορίζονται με αποφάσεις της υποεπιτροπής δανείων και συναλλάγματος έπειτα απο εισήγηση της επιτροπής βιοτεχνικών πιστώσεων. Οι οροι αναφέρονται στο είδος, στο μέγεθος της επιχείρησης, τον τοπο εγκατάστασης, το είδος και το υψος της δαπάνης.

- Για ποσο μέχρι 10.000.000 η τράπεζα χρηματοδοτεί χωρίς προηγούμενη έγκριση της ανωτέρω υποεπιτροπής.
- Για δάνεια που αφορούν την χρηματοδότηση ιδιωτών για την ανέγερση πολυόροφων κτιρίων απαιτείται :
 - α) ειδική άδεια και συνηγορία του Υπ. Βιομηχανίας για την σκοπιμότητα του έργου,
 - β) οι υπόλοιποι όροι καθορίζονται απο την δανειστρια τράπεζα στα πλαίσια των αποφάσεων που ισχύουν για την χρηματοδότηση της οικονομίας.

ΕΠΙΤΟΚΙΟ ΧΟΡΗΓΗΣΕΩΝ

- 14 %

ΟΡΙΟ ΧΟΡΗΓΗΣΕΩΝ

- 60.000.000 κατ'ανώτατο οριο με τον ορο οτι η συνολική χρηματοδότηση απο το τραπεζικό σύστημα περιλαμβανομένης και της υπο έγκριση χρηματοδότησης, δεν υπερβαίνει το ποσο των 80.000.000 δραχμών.

ΧΡΟΝΟΣ ΠΟΥ ΠΡΟΒΛΕΠΕΤΑΙ ΓΙΑ ΤΗΝ ΠΕΡΑΤΩΣΗ ΤΩΝ
ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΩΝ

Οι τράπεζες έχουν υποχρέωση να αποφασίζουν και να απαντούν γραπτά και αιτιολογημένα για την έγκριση ή απόρριψη αίτησης χορήγησης δανείων σε 20 μέρες προκειμένου για δάνεια κεφαλαίου κίνησης ή εκτέλεσης παραγγελιών και σε 50 μέρες προκειμένου για τις άλλες μορφές δανειοδότησης (πάγιες εγκαταστάσεις, εξοπλισμός κ.λ.π).

ΠΑΡΑΓΩΓΙΚΟΤΗΤΑ - ΑΝΤΑΓΩΝΙΣΤΙΚΟΤΗΤΑ ΤΩΝ ΜΙΚΡΟΜΕΣΑΙΩΝ

ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΕΩΝ

- Προτάσεις αύξησης της παραγωγικότητας.

- Μέτρα για την αύξηση της παραγωγικότητας :
 - Συνεταιρισμοί
 - Εξαγωγές
 - Εισαγωγές και οργανισμός παρέμβασης
 - Επιμελητήρια
 - Επενδύσεις - Έρευνα

- Σημερινή πρόκληση για αύξηση της Παραγωγικότητας -
Ανταγωνιστικότητας.

ΠΑΡΑΓΩΓΙΚΟΤΗΤΑ - ΑΝΤΑΓΩΝΙΣΤΙΚΟΤΗΤΑ
ΤΩΝ ΜΙΚΡΟΜΕΣΑΙΩΝ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΕΩΝ

Ο χαμηλός μέσος ετήσιος ρυθμός αύξησης του ακαθάριστου εθνικού προϊόντος (ΑΕΠ), η κάθετη πτώση των ιδιωτικών επενδύσεων, ιδιαίτερα στον δευτερογενή τομέα, μέσα σε ένα κλίμα οικονομικής αβεβαιότητας και η αύξηση του επιπέδου των τιμών παράλληλα με την αύξηση της ανεργίας, είναι τα κύρια χαρακτηριστικά της διαχρονικής εξέλιξης της οικονομίας μας μέσα στην τελευταία δεκαετία.

Ο μόνιμος χαρακτήρας της ανεργίας, όχι μόνο στην χώρα μας αλλά και σε ολόκληρο τον χώρο των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων έχει δημιουργήσει οξύτατα οικονομικά και κοινωνικά προβλήματα.

Το επίπεδο της ανεργίας ξεπέρασε κάθε προηγούμενο μέσα σε ολόκληρη την Μεταπολεμική περίοδο, πλήττοντας ιδιαίτερα το εργατικό δυναμικό και πρώτα πρώτα τους νέους.

Με την χάραξη μιας σωστά προσανατολισμένης αναπτυξιακής πολιτικής, που ένας από τους πιο βασικούς της στόχους είναι η ανάπτυξη των Μικρομεσαίων Μεταποιητικών επιχειρήσεων και γενικότερα του δευτερογενή τομέα της Ελληνικής οικονομίας, επιδιώκεται η έξοδος της χώρας από το οικονομικό αδιέξοδο.

Εδώ όμως πρέπει να τονιστεί ότι εστω και αν η αναπτυξιακή πολιτική έχει σχεδιαστεί σωστά, η αποτελεσματικότητά της θα είναι μειωμένη αν δεν συνδυαστεί και με την ληψη άλλων θεσμικών, οργανωτικών και λειτουργικών μέτρων για την καλύτερη αξιοποίηση του εργατικού δυναμικού.

Συμπληρωματικών μέτρων, που θα αποβλέπουν στην αύξηση του πραγματικού εισοδήματος των εργαζομένων και στην μείωση της ανεργίας.

Η αύξηση της παραγωγικότητας και της ανταγωνιστικότητας των Μικρομεσαίων επιχειρήσεων, που θα εξασφαλίσει την βιωσιμότητά τους και την παραπέρα ανάπτυξή τους, προϋποθέτει πάνω από όλα αύξηση της παραγωγικότητας της εργασίας και καλύτερη οργάνωση και λειτουργία της αγοράς εργασίας.

Θα πρέπει κατ' αρχήν να εξεταστεί η έννοια της παραγωγικότητας γιατί πολλές φορές συγχέεται με εκείνη της παραγωγής. Με τον όρο παραγωγή εννοούμε την ποσότητα ενός προϊόντος που παρήγαγε μια επιχείρηση μέσα σε ένα ορισμένο χρονικό διάστημα. Εδώ πρέπει να τονιστεί πως η ποσότητα αυτή είναι ένας απόλυτος αριθμός.

Αντίθετα η παραγωγικότητα δεν αναφέρεται σε έναν απόλυτο αριθμό, αλλά είναι ένα κλάσμα, ένας λόγος, εκροών δια εισροές. Με πιο απλά λόγια σφραχτίζει την παραγωγή με τα μέσα που χρησιμοποιήθηκαν για να πάρουμε αυτό το αποτέλεσμα, αυτήν την παραγωγή.

Όταν λεμε ότι η παραγωγικότητα αυξήθηκε, εννοούμε ότι ο λόγος εκροές δια εισροές αυξήθηκε, δηλαδή ο λόγος του αποτελέσματος -της παραχθείσης ποσότητας- μιας παραγωγικής διαδικασίας προς το σύνολο των συντελεστών της παραγωγής που χρησιμοποιήθηκαν για να επιτευχθεί το αποτέλεσμα - η παραγωγή αυτή.

Η παραγωγικότητα μπορεί να αναφέρεται σε ολόκληρη την οικονομία, σε έναν κλάδο της οικονομίας ή σε μια οικονομική μονάδα. Και μπορεί να εκφράζεται σαν συνολική παραγωγικότητα -οταν η ποσότητα που παράχθηκε συσχετίζεται με το σύνολο των συντελεστών που χρησιμοποιήθηκαν - ή, σαν μερική παραγωγικότητα -οταν η ποσότητα που παράχθηκε συσχετίζεται με έναν μονο απο τους συντελεστές της παραγωγής. Έτσι μπορούμε να έχουμε χωριστά την παραγωγικότητα της εργασίας, την παραγωγικότητα του κεφαλαίου, κ.λ.π.

Η έννοια της παραγωγικότητας έχει το πλεονέκτημα οτι μεταφράζει το απόλυτο μέγεθος της παραγόμενης ποσότητας σε ποσότητα ανα μονάδα συντελεστού παραγωγής ή συντελεστών παραγωγής. Έτσι έχουμε την δυνατότητα να συγκρίνουμε την παραγωγικότητα μεταξύ χωρών, επιχειρήσεων, κ.λ.π.

Η έννοια της ανταγωνιστικότητας είναι ευρύτερη της παραγωγικότητας. Η επιχείρηση που παράγει κάποιο προϊόν καλύτερης ποιότητας ή και το διαθέτει σε χαμηλότερη τιμή, σε σύγκριση με μια άλλη που παράγει το ίδιο προϊόν, λεμε οτι είναι ανταγωνιστικότερη απο αυτη. Άλλοι παράγοντες που προσδιορίζουν την ανταγωνιστικότητα μιας επιχείρησης μπορεί να είναι ο έλεγχος της αγοράς διάθεσης του προϊόντος, η κατάλληλη προβολή του, η τυποποίησή του, κ.λ.π.

Η βελτίωση της παραγωγικότητας της εργασίας κύρια επιδρά θετικά μεν στην ποιότητα και στην ποσότητα του παραγόμενου προϊόντος, αρνητικά δε στο κόστος της παραγωγής του.

Αρα επηρεάζει ευνοϊκά την ανταγωνιστικότητα, κατ' επέκταση δε, την ανάπτυξη των Μικρομεσαίων επιχειρήσεων.

Η ανταγωνιστικότητα των προϊόντων που παράγουμε εξαρτάται από την παραγωγικότητα. Και η αύξηση της παραγωγικότητας είναι ο μόνος τρόπος για την διατήρηση ή βελτίωση της ανταγωνιστικότητάς μας. Γιατί μια μείωση της παραγωγικότητάς μας έχει σαν συνέπεια την αύξηση του κόστους παραγωγής με αναπόφευκτη συνέπεια την μείωση του βιοτικού μας επιπέδου. Πράγμα που είναι πολιτικά και κοινωνικά απαράδεκτο.

Ενα απλο παράδειγμα για την σχέση μεταξύ παραγωγικότητας και ανταγωνιστικότητας είναι το εξής :

Μια επιχείρηση παράγει μέσα σε μια βάρδια, με 10 εργάτες, 100 κομμάτια ενός προϊόντος. Με καλύτερο προγραμματισμό της παραγωγής, με καλύτερη οργάνωση, με εκπαίδευση του προσωπικού της, με εφαρμογή νέας τεχνολογίας, παράγει με τον ίδιο αριθμό εργατών σε μια βάρδια 120 κομμάτια αντί 100. Είναι φανερό πως όταν μια επιχείρηση αυξήσει την παραγωγή της χωρίς να αυξήσει τα μέσα που χρησιμοποίησε, μειώνει το κόστος κάθε κομματιού που παράγει. Έτσι είναι πιο ανταγωνιστική.

Το πρόβλημα της παραγωγικότητας και ανταγωνιστικότητας της οικονομίας μας έχει εκδηλωθεί εντονότατα στην μείωση των εξαγωγών μας από το 1981. Σημαντική μείωση των εξαγωγών μας σημειώθηκε σε παραδοσιακούς εξαγωγικούς κλάδους που αποτελούνται από Μικρομεσαίες, όπως υποδήματα, έτοιμα ενδύματα.

Εκείνο που προέχει λοιπόν αυτή τη στιγμή είναι η αύξηση της παραγωγικότητας στις Μικρομεσαίες επιχειρήσεις για να επανακτήσουν την ανταγωνιστικότητά τους.

Οι Μικρομεσαίες επιχειρήσεις μπορούν να κάνουν πολλά που θα συμβάλλουν στην αύξηση της παραγωγικότητάς τους. Καλύτερος μηχανολογικός εξοπλισμός, βελτιωμένες παραγωγικές και διοικητικές διαδικασίες, εκπαιδευμένο προσωπικό είναι μερικοί από τους παράγοντες που συμβάλλουν στην αύξηση της παραγωγικότητας. Το ερώτημα που θα πρέπει να απαντήσουμε είναι το αν μια επιχείρηση από μόνη της μπορεί να αυξήσει την παραγωγικότητά της σε επίπεδα συγκρίσιμα με εκείνα των προηγμένων χωρών.

Η απάντηση είναι αρνητική, γιατί η παραγωγικότητα μιας συγκεκριμένης παραγωγικής μονάδας δεν εξαρτάται μόνο από την ίδια την μονάδα αλλά και από το περιβάλλον μέσα στο οποίο δρα.

Για παράδειγμα, η καθιέρωση πληρωμής με επιταγές, ένα μέτρο που οπωσδήποτε αυξάνει την παραγωγικότητα μιας επιχείρησης, προϋποθέτει οι συναλλασσόμενοι με αυτή να γνωρίζουν τις διαδικασίες που απαιτεί η επιταγή, να είναι αποδεκτή σαν μέσο πληρωμής κ.λ.π. Για να καθιερωθεί λοιπόν τη χρήση της επιταγής μια επιχείρηση θα πρέπει το περιβάλλον της να έχει δημιουργήσει τις προϋποθέσεις. Δηλαδή, η επιχείρηση θα πρέπει να απολαμβάνει εξωτερικών οικονομιών.

Για να πάρουμε ένα άλλο παράδειγμα η εκπαίδευση του προσωπικού είναι δύσκολο να πραγματοποιηθεί απο μια Μικρομεσαία επιχείρηση και να επιβαρυνθεί με ολη την δαπάνη η ίδια, ενώ δεν μπορεί να είναι σίγουρη πως το προσωπικό θα παραμείνει σε αυτήν και με την αυξημένη παραγωγικότητα θα καλυφθεί η δαπάνη της εκπαίδευσης. Το προσωπικό δεν ανήκει στην συγκεκριμένη επιχείρηση, αλλά στην αγορά εργασίας. Μπορεί λοιπόν να εκπαιδευτεί το προσωπικό απο μια επιχείρηση και τα οφέλη να καρπωθεί κάποια άλλη επιχείρηση.

Εδώ θα πρέπει να τονιστεί ο ρόλος του ΕΛ.ΚΕ.ΠΑ (Ελληνικό Κέντρο Παραγωγικότητας) στην δημιουργία όλων εκείνων των εξωτερικών οικονομιών που βοηθούν τις Μικρομεσαίες. Οι δραστηριότητες του ΕΛ.ΚΕ.ΠΑ δεν έχουν μονο στόχο την αύξηση της παραγωγικότητας δίνοντας βοήθεια σε μια μεμονωμένη επιχείρηση αλλά δημιουργώντας τις εξωτερικές οικονομίες που θα βοηθήσουν όλες τις επιχειρήσεις.

Οι δραστηριότητες αυτές είναι :

- Η επιμόρφωση και ειδικευση στελεχών επιχειρήσεων και οργανισμών.
- Παροχή πληροφοριών σε θέματα τεχνολογίας, οργάνωσης και διοίκησης, οικονομικά κ.λ.π.
- Η παροχή συμβουλευτικών υπηρεσιών σε επιχειρήσεις και οργανισμούς ιδιαίτερα σε θέματα οργάνωσης και μηχανογράφησης.
- Η εκπόνηση κλαδικών μελετών, μελετών μέτρησης και παραγωγικότητας και βελτίωση της ποιότητας εργασιακής ζωής.

- Οι εκδόσεις, ενημερωτικές εκδηλώσεις, συνέδρια. Οι επιχειρήσεις βέβαια από την πλευρά τους θα πρέπει να είναι σε θέση να επωφεληθούν από τις εξωτερικές οικονομίες.

Πέρα από αυτό θα πρέπει να προσπαθήσουν να αυξήσουν την παραγωγικότητά τους εκεί όπου αυτή εξαρτάται απόλυτα από αυτές τις ίδιες τις επιχειρήσεις. Οι αποφάσεις για καινοτομίες, η επιλογή των κατάλληλων μηχανημάτων, η αξιοποίηση πληροφοριών, η αξιοποίηση του προσωπικού, οι καλές ανθρώπινες σχέσεις, είναι θέματα που αφορούν τις επιχειρήσεις.

Σοβαρότατο οικονομικό, κοινωνικό και πολιτικό θέμα είναι η διανομή των ωφελειών από την αύξηση της παραγωγικότητας. Οι ωφέλειες μπορούν να διανεμηθούν σε αυξημένους μισθούς και ημερομίσθια των συγκεκριμένων βιομηχανιών των οποίων η παραγωγικότητα αυξήθηκε, σε μειωμένες τιμές των προϊόντων που παράγονται από αυτές τις βιομηχανίες, σε αυξημένα κέρδη ή σε συνδυασμό όλων των παραπάνω περιπτώσεων.

Ο συνδυασμός θα πρέπει να έχει σαν γνώμονα το συμφέρον του κοινωνικού συνόλου και όχι μιας παραγωγικής ομάδας μεμονωμένα.

Το θέμα της διανομής των ωφελειών της αύξησης της παραγωγικότητας δεν περιορίζεται μόνο στον χώρο των μικρομεσαίων. Η πολιτική της διανομής των ωφελειών της αύξησης της παραγωγικότητας στις επιχειρήσεις κοινής ωφελείας, που παρέχουν υπηρεσίες στις μικρομεσαίες επιχειρήσεις ή σε άλλες επιχειρήσεις όχι μικρομεσαίες που προμηθεύουν τις μικρομεσαίες επιχειρήσεις με πρώτες υλές, έχει άμεση επίπτωση πάνω

στην διαμόρφωση του κόστους παραγωγής των Μικρο-μεσαίων επιχειρήσεων, και συνεπώς στην ανταγωνιστικότητά τους.

Όπως είναι γνωστό από την οικονομική θεωρία η αύξηση της κλίμακας μιας παραγωγικής μονάδας συνεπάγεται την μείωση του κόστους παραγωγής μέχρις ενός σημείου. Η αιτία αυτής της μείωσης είναι η ειδίκευση - η δυνατότητα καταμερισμού της εργασίας.

Πως θα μπορούσαν οι Μικρομεσαίες επιχειρήσεις να επωφεληθούν από τον καταμερισμό της εργασίας ;

Αν συνεργασθούν μεταξύ τους. Αντι όλες οι επιχειρήσεις να έχουν όλες τις φάσεις παραγωγής ενός προϊόντος θα ήταν δυνατή η ειδίκευσή τους με σκοπό την αύξηση της κλίμακας κάθε φάσης παραγωγής και την δημιουργία οικονομιών κλίμακας.

Αντι οι βιοτεχνικές επιχειρήσεις να ασχολούνται με την παραγωγή και εμπορία των προϊόντων τους θα μπορούσαν να συγκεντρωθούν στην παραγωγή και να αναθέσουν την εμπορία σε άλλη επιχείρηση η οποία αν έκανε το ίδιο πράγμα για δυο τρεις ή και περισσότερες βιοτεχνικές θα υπήρχε οικονομικό όφελος από τις οικονομίες κλίμακας. Το ίδιο ισχύει και για τις προμήθειες πρώτων υλών. Για να προωθηθεί η συνεργασία μεταξύ των Μικρομεσαίων επιχειρήσεων απαραίτητη προϋπόθεση είναι η άρση των εμποδίων ή αντικινήτρων.

ΠΡΟΤΑΣΕΙΣ ΑΥΞΗΣΗΣ ΤΗΣ ΠΑΡΑΓΩΓΙΚΟΤΗΤΑΣ

Πρέπει να προσδιορισθεί ρεαλιστικά το πρόβλημα μακριά από αυτοσχεδιασμούς, ξεπερασμένα μοντέλα ή άγωνα θεωρητικά σχήματα.

Χωρίς αύξηση της παραγωγικότητας η εναρμόνιση παραγωγικών σχέσεων και δυνάμεων - σε νέα, ψηλότερα κάθε φορά σημεία ισορροπίας - είναι πρακτικά ανέφικτη. Πέρα από την εφαρμογή συγχρόνων μεθόδων επεξεργασίας, συσκευασίας, έρευνας αγοράς και εξαγωγών (μάρκετινγκ) υπάρχει ένα κρίσιμο - αποφασιστικό - σημείο που λέγεται κόστος. Κόστος παραγωγής (υλεις-εργασία-βιομηχανικά έξοδα-αποσβέσεις) κόστος διανομής κ.λ.π.

Η Ελληνική πραγματικότητα έδειξε μέχρι σήμερα ότι, ο δείκτης παραγωγικότητας είναι ιδιαίτερα χαμηλός (αντι-παραγωγική εργασία, μη αποδοτική εκμετάλλευση των πρώτων υλων, αλόγιστα βιομηχανικά και γενικά έξοδα, υποχρεώσεις του προϊόντος από έξοδα διανομής, επιβάρυνση από την γνωστή γραφειοκρατία της δημόσιας διοίκησης, έλλειψη σύγχρονου εξοπλισμού και μεθόδων κ.α)

Αν η διεύρυνση των εξαγωγών μας αποτελεί σήμερα "ορο επιβίωσης", αν η εξαγωγική μαχη δοθεί στα σημεία "κόστος-ποιότητα-πληροφόρηση-ευελιξία", τότε επιβάλλεται μια άλλη πολιτική για την αύξηση της παραγωγικότητας.

Εξ άλλου η ανταγωνιστικότητα σε μια παραγωγή δεν δίνεται μόνο από το κόστος. Το κάθε παραγόμενο προϊόν ή υποπροϊόν έχει πολλά άλλα μεγέθη που θα του δώσουν χρησιμότητα και τιμή.

Αλλα μεγέθη είναι οι προδιαγραφές, η ιδιαίτερη ιδιότητά του σε αντοχή, η ιστορία του, η γνησιότητά του, η αγνότητά του και οτι αλλο του προσδίδει μια ιδιαιτερότητα. Βέβαια το κύριο σύστημα προδιαγραφών στην παραγωγή είναι αυτο που του δίνει και την αφετηρία της ανταγωνιστικότητάς του. Παραγωγή χωρίς προδιαγραφές είναι καταδικασμένη για την οποιαδήποτε αγορά.

Υπάρχει ακόμα η προστατευτική πολιτική που φανερά, ύπουλα ή καμουφλαρισμένα έχει την πέρασή της ακόμα και σε ολα τα κράτη της Ε.Ο.Κ αν και τυπικά οχι με την συνθήκη της Ρώμης με διαρκώς μειούμενη ομως αποτελεσματικότητα. Αυτό συμβαίνει γιατί ενα μεγάλο μέρος της παραγωγής σήμερα έχει απόλυτη ανάγκη τις προδιαγραφές (π.χ εξαρτήματα αυτοκινήτων, μηχανημάτων κ.λ.π). Αλλα και γιατί γενικά και σε αντανάκλαση της εκπλήρωσης αυτής της ανάγκης στην κύρια δομη της παραγωγής, ο άνθρωπος απαιτεί πιστότητα σε ολα τα επίπεδα των αναγκών του.

Επομένως η θέσπιση προδιαγραφών σήμερα αποτελεί την απαρχή - αφετηρία - της ανταγωνιστικότητας περα απο το κύριο βάρος του κόστους παραγωγής ενος προϊόντος.

Χαρακτηριστικά σε αυτο το ζήτημα η Πολιτεία έχει αδιαφορήσει. Αλλωστε υπάρχει αδιαφορία και για την τυποποίηση ποσο μάλλον για τις προδιαγραφές και μάλιστα σε μια εποχή που σε άλλες χώρες υπάρχει ολόκληρος κώδικας προδιαγραφών.

Αλλα μεγέθη που προσδίδουν αξια στα προϊόντα είναι η ιδιομορφία τους, η παλαιότητα τους κ.λ.π.

Η σύγχρονη τεχνολογία συμπιέζει το κόστος παραγωγής συμπιέζοντας κυρίως το χρονικό κόστος παραγωγής του κάθε αγαθού ανεβάζοντας συγχρόνως την ποιότητά του χαρη στην τελειότητα, στην τυποποίησή του και στον τεχνολογικό έλεγχο της ίδιας της παραγωγής.

ΜΕΤΡΑ ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΥΞΗΣΗ ΤΗΣ ΠΑΡΑΓΩΓΙΚΟΤΗΤΑΣ

1) Ενεργοποίηση όλων των δυνάμεων του έθνους :

Καθιέρωση ειδικής τηλεοπτικής εκπομπής, με στόχο την ενημέρωση των παραγωγικών τάξεων, την διαφώτιση του πληθυσμού και την δημιουργία κλίματος παραγωγικότητας.

2) Δημιουργία ειδικών προγραμμάτων :

Η συγχώνευση και προαγωγή διαφόρων σημερινών ερευνητικών και οικονομικών κέντρων (ΕΛ.ΚΕ.ΠΑ-Ε.Λ.Ο.Τ-Κ.Ε.Π.Ε κ.λ.π) σε διεύθυνση παραγωγικότητας στα πλαίσια του Υπουργείου Εθνικής Οικονομίας. Θα λειτουργεί σαν συμβουλευτικό αλλά και πρακτικό όργανο, για την προώθηση της αποτελεσματικότητας σε όλα τα επίπεδα της εθνικής μας ζωής (π.χ διαφώτιση- δημιουργία φορέων ανάπτυξης - προώθηση νέων συνεταιριστικών σχημάτων - οργάνωση - μηχανογράφηση - μελέτες και έρευνες- μελέτη ανθρώπινου παράγοντα - εκλαίκευση μεθόδων κ.α).

3) Χρησιμοποίηση έμπειρων στελεχών στον δημόσιο

διοίκηση. Προτείνεται η στελέχωση της δημόσιας διοίκησης απο ανθρώπους με δημιουργικό πνεύμα.

4) Οργάνωση της δημόσιας διοίκησης : Το οργανωτικό της επίπεδο είναι ολότελα αντιπαραγωγικό. Το κόστος λειτουργίας ασύμφορο. Χρειάζεται εκσυγχρονισμός, υιοθέτηση νέων μεθόδων και αντιλήψεων, εναρμόνιση και ανταπόκριση στα μηνύματα της ηλεκτρονικής εποχής, στις ανάγκες της εθνικής μας οικονομίας. Η αρχή αυτή μπορεί να γίνει με τον προσδιορισμό του ρόλου της κάθε υπηρεσίας, την θέσπιση κριτηρίων παραγωγικότητας, κατα υπηρεσία, κατα τμήμα, κατα συνεργάτη.

5) Οργάνωση επιχειρήσεων : Πέρα απο την ανάγκη επανεξέτασης, αναθεώρησης και κωδικοποίησης των εμπορικών νόμων (Ν.2190, Ν.3190, Κ.Φ.Σ, Φορολογία Εισοδήματος). Για την εφαρμογή της Εργατικής Νομοθεσίας και μονο ξοδεύονται ατέλειωτες ωρες μεσα σε εναν κυκεώνα νόμων, διαταγμάτων, αποφάσεων.....).

6) Κώδικας σχέσεων κράτους και επιχειρήσεων : Η προστασία απο την αυθαιρεσία της δημόσιας διοίκησης.

7) Προώθηση της επιστημονικής έρευνας-εξειδίκευση.

ΣΥΝΕΤΑΙΡΙΣΜΟΙ

Επειδή σε συνάρτηση με το θέμα της αύξησης της παραγωγικότητας - ανταγωνιστικότητας - συνδέεται άρρηκτα το θέμα της καθιέρωσης ενός σχεδίου που θα σχεδιάσει συνάλλαγα πολλά θέματα και θα σχεδιάσει σε ένα ικανό επίπεδο την παραγωγή, θα πρέπει να γίνεται προσπάθεια στο θέμα ίδρυσης σωστών συνεταιρισμών.

Η έννοια της κάθε μορφής συνεταιρισμού βρέθηκε μέσα από τις ανάγκες και οι ανάγκες αυτές δημιούργησαν τις πρώτες μορφές του αλλά και τις εξελιγμένες σημερινές μορφές.

Εδώ θα πρέπει να αναφερθεί ότι οι εισηγήσεις του ΕΟΜΜΕΧ στην αναμόρφωση ή μάλλον στην καθιέρωση ενός σύγχρονου ΣΥΝΕΤΑΙΡΙΣΜΟΥ είναι πράγματι σοβαρές και δίνουν μια προοπτική. Είναι απαραίτητο να αναφερθεί ότι η ίδρυση σωστών συνεταιρισμών θα βοηθήσει στην ανάπτυξη της παραγωγής καθώς και στην συμπίεση του κόστους. Είναι να λυθούν αρκετά θέματα όπως :

- α) Το θέμα του μηχανικού εξοπλισμού.
- β) Η ευκολία αντικατάστασης - ενσωμάτωσης νέου - μηχανικού εξοπλισμού.
- γ) Η συμπίεση του κόστους έρευνας της αγοράς (πληροφόρηση-υπηρεσίες).
- δ) Η προώθηση και προβολή των προϊόντων.
- ε) Η ανάληψη παραγγελιών, μεγάλων παραγγελιών, που θα υπάρχει δυνατότητα να εκτελεστούν.
- στ) Η καθιέρωση σωστής συνεργασίας μεταξύ των αγροτικών και αστικών συνεταιρισμών.

Εξυπακούεται ότι οι πολλοί σχεδιάζουν και εκτελούν σωστότερα. Οι πολλοί αντιλαμβάνονται και εκτελούν πιο σωστά.

Ειδικά οι Μικρομεσαίοι επιχειρηματίες έχουν αρκετές άσχημες εμπειρίες από την αδυναμία να κάνουν μόνοι τους κάτι που θα ήταν εύκολο να γίνει σε συνεργασία.

Επισημαίνεται μόνο ότι οι βασικές αρχές θα πρέπει να είναι σύγχρονες, μοντέρνες και :

1. Θα πρέπει να κατανοηθεί και να καθιερωθεί μια στενή συνεργασία με την τοπική αυτοδιοίκηση.

2. Να εξασφαλιστεί -νομοθετικά αυτο βέβαια- ένας δημοκρατικός τρόπος σύστασης και λειτουργίας συνεταιρισμών μέχρι και σε εθνικό επίπεδο -όπως το προτείνει ο ΕΟΜΜΕΧ- με μητρώο πρωτοβάθμιων, δευτεροβάθμιων και τριτοβάθμιων οργανώσεων και

3. Να βελτιωθεί σιγα-σιγα το πρόβλημα της συνεργασίας των αγροτικών και των αστικών συνεταιρισμών προκειμένου να αποδώσουν όχι μόνο ανεξάρτητα αλλά και σε συνεργασία.

Πέρα από τον περιορισμό του κόστους παραγωγής μέσα από τους συνεταιρισμούς μπορεί να λυθεί ένα βασικό πρόβλημα, το πρόβλημα της ετοιμότητας παραγωγής.

Οι συνεταιρισμοί μπορούν, κάτω από ορισμένες συνθήκες να έχουν μια θεαματική απόδοση στην αύξηση της

ΠΑΡΑΓΩΓΙΚΟΤΗΤΑΣ.

ΕΞΑΓΩΓΕΣ

Χρόνια τώρα οι "αρμόδιοι" παράγοντες επισημαίνουν ότι "...η έμφαση πρέπει να δοθεί στις εξαγωγές. Η παραγωγή μας πρέπει να προσανατολιστεί εξαγωγικά...".

Αν εξαιρέσουμε τους άμεσα ενδιαφερόμενους εξαγωγείς, η ανακολουθία των κρατικών οργάνων είναι σχεδόν εξοργιστική. Δεν γίνεται αναφορά στην διοικητική ανικανότητα που επικράτησε στους συλλογικούς εξαγωγικούς μας φορείς, αλλά στην έλλειψη συγκεκριμένης εξαγωγικής στρατηγικής, την μη εναρμόνιση της εξαγωγικής μας τακτικής με τις συνθήκες της παγκόσμιας αγοράς, την έλλειψη δημιουργικότητας και φαντασίας.

Η εξαγωγική μας πολιτική πρέπει να βασισθεί σε μια ρεαλιστική εκτίμηση των συνθηκών της παγκόσμιας αγοράς αλλά και των δυνατοτήτων της οικονομίας μας, σε συνδυασμό με την ίδρυση ενός ευέλικτου, δυναμικού και αποτελεσματικού εξαγωγικού φορέα, με στόχο :

- (1) Την συστηματική έρευνα των αγορών εξωτερικού.
- (2) Την δημιουργία μόνιμων εκθέσεων Ελληνικών προϊόντων, στα σπουδαιότερα κέντρα του εξωτερικού.
- (3) Την δημιουργία μεγάλων συνεταιριστικών μονάδων (συγχώνευση μικροβιοτεχνιών) με εξαγωγικό και μόνο προσανατολισμό.
- (4) Την δημιουργία αυτόνομου εθνικού εξαγωγικού φορέα, που θα στεγιάσει και θα συντονίσει -διοικητικά και λειτουργικά- όλες τις μέχρι τώρα διάσπαρτες, αμεθόδευτες,

αυτοσχέδιες, πολυδάπανες και αντιπαραγωγικές εξαγωγικές δραστηριότητες, ενώ παράλληλα θα αποτελεί το υπεύθυνο συμβουλευτικό όργανο για την άσκηση της εξαγωγικής μας πολιτικής.

(5) Την αποτελεσματική συνεργασία με τους εμπορικούς ακόλουθους των ξένων πρεσβειών.

Την δημιουργία μόνιμης έκθεσης Ελληνικών προϊόντων στο Κέντρο και ειδικών σε κάθε πρωτεύουσα Νομού (...που παράλληλα θα καλύπτουν και τις ανάγκες πληροφόρησης για το εσωτερικό εμπόριο).

Γίνεται αναφορά σε ένα κέντρο που θα στεγάζει (δωρεάν) αντιπροσωπευτικά δείγματα κατά τομέα και επιχείρηση.

(6) Τον επανακαθορισμό του ρόλου των εμπορικών μας ακόλουθων στο εξωτερικό.

(7) Χορήγηση ουσιαστικών κινήτρων στις εξαγωγικές μας μονάδες.

(8) Ουσιαστική συνεργασία και διάλογος, που πρέπει να βασίζεται απαραίτητα σε έναν κώδικα σχέσεων - κράτους και εξαγωγέα - για την κρατική φροντίδα αλλά και την εξαγωγική "καθ'ολα" συμπεριφορά.

ΕΙΣΑΓΩΓΕΣ ΚΑΙ ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΣ ΠΑΡΕΜΒΑΣΗΣ

Θεωρείται ορθο να καθιερωθεί ένας σωστός και συστηματικός παρεμβατισμός που να αναλάβει την πληροφόρηση στο θέμα των εισαγωγών (πρώτων υλων) που να βοηθά την ανταγωνιστικότητα με κατάλληλες υποδείξεις. Έτσι θα αποφεύγεται η εισαγωγή κακής ποιότητας πρώτων υλων που έχει σαν συνέπεια την παραγωγή προϊόντων μη ανταγωνιστικών στην εξωτερική και διεθνή αγορά.

Για αυτο είναι απαραίτητο, κύρια η σωστή πληροφόρηση και κατεύθυνση των ασχολουμένων με την μεταποίηση.

ΤΑ ΕΠΙΜΕΛΗΤΗΡΙΑ

Η ανυπαρξία - αδυναμία των Επαγγελματοβιοτεχνικών Επιμελητηρίων συμμετοχής τους σε όλες τις φάσεις των οικονομικών λειτουργιών είναι κάτι γνωστό και παραδεκτό τουλάχιστον απο την πλειοψηφία των μελών τους.

Η πολιτεία αντι να χρησιμοποιεί τα επιμελητήρια σα συμβούλους της τα μετέτρεψε σταδιακά σε γραφειοκρατικούς μηχανισμούς με ανύπαρκτες δυνατότητες.

Έτσι τα Επιμελητήρια χάρις σε αυτήν την επιλογή που τα αποπροσανατόλισε, εξελίχθηκαν σε εντελώς περιουρισμένο και άχαρο ρολο. Χωρίς υποδομή, αδυνατούσαν και αδυνατούν να πάρουν ενεργό μέρος με απόψεις ολοκληρωμένες για τις διάφορες οικονομικές λειτουργίες. Λειτουργήσαν κύρια σαν ανασχετικοί μηχανισμοί που σε πολλές περιπτώσεις αντικατέστησαν το συνδικαλιστικό κίνημα στον χώρο των Μικρομεσαίων.

Αυτη η πραγματικότητα είναι πια αναμφισβήτητη και ολοι έχουν διαπιστώσει και διακηρύσσουν την ανάγκη αναπροσανατολισμού του θεσμού και την δημιουργία άλλων Επιμελητηρίων που ανεξάρτητα απο τον τρόπο διαχωρισμού τους θα μπορούν να παίζουν εναν τελείως διαφορετικό ρολο σε σχέση με τον σημερινό. Τα Επιμελητήρια πρέπει άμεσα να επαναδραστηριοποιηθούν πανω σε νεα βάση που θα κατοχυρώνει ενα νεο θεσμικό πλαίσιο.

Η εμπειρία του παρελθόντος πρέπει να οδηγήσει στον προγραμματισμό του μέλλοντος.

Τα Επιμελητήρια είναι απαραίτητο να έχουν σωστές, τεκμηριωμένες απόψεις για κάθε οικονομική λειτουργία.

Είναι απαραίτητο να συμβάλλουν θετικά στον σχεδιασμό της οικονομίας, στην συμπίεση του κόστους, στην ανάπτυξη της εξαγωγικής δραστηριότητας. Να στηρίζουν αποφασιστικά διάφορες μορφές συνεργασίας που βοηθούν την παραγωγικότητα (κοινοπραξίες-συνεταιρισμοί).

Το νέο θεσμικό πλαίσιο πρέπει να δώσει άλλες προοπτικές από τις σημερινές. Και για να πετύχει αυτός ο θεσμός προϋπόθεση είναι η θαρραλέα οικονομική ενίσχυσή τους από τον κρατικό προϋπολογισμό, αλλά και τα μέλη τους.

Έτσι μονο-έχοντας την υποδομή- θα έχουν την δυνατότητα μαζί με άλλους φορείς να ειδικευθούν, να σχεδιάσουν, να προγραμματίσουν μια και από την ίδια τους την υπόσταση και χάρις στην άμεση επαφή με τα μέλη τους είναι ικανά και έχουν σχετικές εμπειρίες.

Για αυτό πρέπει να τους ανατεθεί από την πολιτεία ένας τέτοιος σοβαρός ρόλος και κάτω από τις προϋποθέσεις που αναφέρθηκαν υπάρχει η βεβαιότητα ότι θα υπάρξει ανταπόκριση.

ΕΠΕΝΔΥΣΕΙΣ - ΕΡΕΥΝΑ

1) Στο θέμα των επενδύσεων παρουσιάζεται μια διστακτικότητα του κεφαλαίου στις μικρομεσαίες επιχειρήσεις, αλλά και στην βιομηχανία λόγω φυσικά και της χαμηλής απόδοσης του κεφαλαίου σήμερα στην Ελλάδα.

Κακοδιαχείριση και βραχύχρονες επενδυτικές δραστηριότητες έχουν δημιουργήσει την κακή υποδομή και φυσικά δεν μπορεί να γίνει λόγος με την παρούσα κατάσταση για αύξηση της παραγωγικότητας και κατά συνέπεια και της παραγωγής.

2) Στον τομέα αποθάρρυνσης επενδύσεων σημαντικό ρολό έπαιξαν οι εξελίξεις των σχέσεων με την Ε.Ο.Κ που οδήγησαν πολλούς προς εύκολες λύσεις επενδυτικές (εισαγωγικό εμπόριο) μετατρέποντας πολλές μεταποιητικές σε εμπορικές επιχειρήσεις.

Εξ' άλλου όσο σκληρότερος γίνεται ο διεθνής ανταγωνισμός οι χώρες που εφαρμόζουν αντιπληθωριστικά μέτρα, δεν κάνουν απλα ανταγωνιστικά τα προϊόντα τους, αλλά εισάγουν στις άλλες χώρες ΑΝΕΡΓΙΑ και ΠΛΗΘΩΡΙΣΜΟ .

Μετα την είσοδο στην Ε.Ο.Κ υπάρχει μια δραματική εξέλιξη στο ισοζύγιο των εμπορικών συναλλαγών μεταξύ Ελλάδας και Κοινότητας.

-.- Το 1981 οι βιομηχανικές εξαγωγές προς την Κοινότητα μειώθηκαν κατά 10,4 % ενώ αντίστοιχα οι εισαγωγές αυξήθηκαν κατά 27 %. Αυτό οδήγησε σε έλλειμα της τάξης των 133 δισ.

Πολλές επιχορηγήσεις του κλάδου καταναλωτικών αγαθών περιόρισαν την παραγωγή τους και εμπορεύονται τα αντίστοιχα ξένα προϊόντα (γαλα, ζυμαρικά κ.λ.π). Οι επιχειρήσεις αυτές είναι κύρια μικρομεσαίες και οι ραγδαίες αυξήσεις εισαγωγών, αυξάνουν την ανεργία.

Φαίνεται καθαρά λοιπόν ανάγκη δυναμικής προβολής - διαφήμισης - οργάνωσης παραγωγής - παραγγελίας. Αυτό φυσικά σημαίνει και προϋποθέτει μια γενική αναβάθμιση του τρόπου παραγωγής-διάθεσης των προϊόντων μας. Και εδώ οι επενδύσεις χρειάζονται σχεδιασμό και ιεράρχηση. Για προς παραγωγή προϊόντα, σχεδιασμό, τυποποίηση, προβολή.

Τον σχεδιασμό αυτό είναι απαραίτητο να τον κάνει ένας φορέας και γίνεται λόγος για έναν σχεδιασμό που θα συνεχίσει την παραγωγή υπηρεσιών κατ'αρχήν, την παραγωγή προϊόντων και ξανα την παραγωγή υπηρεσιών-στην διάθεση.

Ενα επενδυτικό πρόγραμμα δηλαδή που να προβλέπει για ποιόν θα παράγουμε, τι να παράγουμε, πως να ανταποκριθούμε στις παραγγελίες- πως μπορούμε να καταστήσουμε τον εαυτό μας απαραίτητο και πως μέσα απο ένα σύστημα υπηρεσιών θα διαθέσουμε την παραγωγή. Υπάρχουν προϊόντα που προκειμένου να κατασκευαστούν απαιτείται ένας κύκλος παραγωγής, π.χ. το Ελληνικό παπούτσι.

Η έρευνα για έναν σχεδιασμό θα πρέπει να ξεκινήσει απο την έρευνα της αγοράς πριν απο οποιαδήποτε παραγωγική διαδικασία και στην συνέχεια να αρχίσει ένας σχεδιασμός απο την πρώτη υλη, να προχωρήσει στα ενδιάμεσα στάδια επεξεργασίας προκειμένου να καταλήξει στο προϊόν.

Είναι κατάνοητό οτι αν στο ολο κύκλωμα της παραγωγής υστερεί ένας τομέας μεταποίησης(π.χ η βυρσοδεψία) δεν μπορεί να γίνει λόγος για παραγωγή και η οποιαδήποτε επένδυση στον τομέα της υποδηματοποιίας δεν θα ωφελούσε σε τίποτα.

Επίσης αν δεν υπάρχει συνεχής ενδιάμεση έρευνα για το τι προτιμάνε σήμερα οι καταναλωτές δεν θα είναι δυνατό να ανταποκριθούμε στην Α ή Β αλλαγή προτίμησης.

ΣΗΜΕΡΙΝΗ ΠΡΟΚΛΗΣΗ ΓΙΑ ΑΥΞΗΣΗ ΤΗΣ ΠΑΡΑΓΩΓΙΚΟΤΗΤΑΣ-

ΑΝΤΙΑΓΩΝΙΣΤΙΚΟΤΗΤΑΣ

Ενα άλλο πρόβλημα στο σύστημα παραγωγής εκτός από την φύση και μορφή του κεφαλαίου, εκτός από την παντελή έλλειψη προγραμματισμού και σχεδιασμού παραγωγής, εκτός από τους κινδύνους που παρέχει η σημερινή έλλειψη υποδομής για παραγωγική δραστηριότητα, είναι και το πρόβλημα της διεθνούς κρίσης που αντανακλά και σε μας μια δυσπιστία σε επενδυτικά προγράμματα και δίνει ένα πολλαπλάσιο ανασφάλειας με κίνδυνο τις αλλοιώσεις των επενδυτικών προγραμμάτων. Δυστυχώς η σημερινή παγκόσμια κρίση μεγιστοποιεί τους κινδύνους για οποιαδήποτε επένδυση.

Βρισκόμαστε σε μια προσπάθεια ιστορικής μονοπώλησης και φυσικά είναι αυτό που ζητιέται από τα μεγάλα κέντρα που επιλέγουν την μονοπώληση, να απογοητευτούμε εντελώς.

Όμως εδώ χρειάζεται αντίδραση έντονη και κρατικός παρεμβατισμός. Ιδιαίτερα ο κρατικός παρεμβατισμός σήμερα αξιολογείται ακόμα περισσότερο προκειμένου να κάμψει το κλίμα αυτό της απαισιοδοξίας. Χρειάζεται φυσικά και ο σωστός διάλογος στο κρίσιμο σημείο των αρχικών επιλογών και της σωστής προσανατολίσης

Ετσι στην δοσμένη παγκόσμια κρίση και κατάσταση που διαμορφώνεται στην δοσμένη λειτουργία της δομής του διεθνούς κεφαλαίου χρειάζεται η απάντηση και η απάντηση είναι η αύξηση της παραγωγής και παραγωγικότητας με κάθε μέσο που θα έχει σαν συνέπεια την ανταγωνιστικότητα. Η ανταγωνιστικότητα παραγωγής και ζωής σήμερα είναι το μέτρο ζωής και σαν μέτρο είναι ιστορικό και δοσμένο

Η ένταση σε αυτήν την αντίθεση είναι υποχρέωση του κάθε παραγωγού σε κάθε Μικρομεσαία επιχείρηση.

ΓΕΝΙΚΑ ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑΤΑ ΓΙΑ ΤΙΣ ΜΙΚΡΟΜΕΣΑΙΕΣ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΕΙΣ

Διαπιστώνεται απο όλα τα παραπάνω ζητήματα η ανάγκη για την οργάνωση Συνεδρίων - Συσκέψεων κατα κλάδο για να εξεταστούν τα ιδιαίτερα προβλήματα, οι δυνατότητες και προοπτικές του καθε κλάδου για την διαμόρφωση συγκεκριμένης κλαδικής πολιτικής.

Η ενημέρωση τόσο της πολιτείας σχετικά με τα προβλήματα και τους προβληματισμούς των Μικρομεσαίων επιχειρήσεων όσο και των ΜΜΕ σχετικά με την πολιτική, τα μέτρα και τις δυνατότητες ενίσχυσής τους, είναι ελλιπής.

Ο ρόλος και η συμβολή των Μικρομεσαίων επιχειρήσεων σε μια αυτοδύναμη αποκεντρωμένη ανάπτυξη της χώρας μας είναι ουσιαστικός και αναντικατάστατος.

Η συμβολή τους στην αντιμετώπιση κρίσιμων προβλημάτων που αντιμετωπίζει η οικονομία μας όπως ανεργία, πληθωρισμός, αξιοποίηση εγχώριων πρώτων υλών, υλοποίηση τοπικών αναγκών της κατανάλωσης, προώθηση των καινοτομιών, είναι καθοριστική. Οι Μικρομεσαίες επιχειρήσεις μπορούν να αποτελέσουν δυναμικούς πυρήνες ανάπτυξης.

Η άποψη που επικρατεί ότι η χαμηλή παραγωγικότητα και ανταγωνιστικότητα της Ελληνικής Βιομηχανίας οφείλεται κύρια στις Μικρομεσαίες επιχειρήσεις δεν ευσταθεί. Οι Μικρομεσαίες επιχειρήσεις παρα το δυσμενές οικονομικό, τεχνολογικό και οργανωτικό περιβάλλον μέσα στο οποίο αναπτύσσονται και λειτουργούν και της εσωτερικές αδυναμίες

των ίδιων των Μικρομεσαίων επιχειρήσεων έχουν μέτριους δείκτες αποδοτικότητας αλλά καλύτερους δείκτες δραστηριότητας.

Η οικονομική κρίση και η ένταξή μας στην Ε.Ο.Κ έχουν οξύνει τα προβλήματα που αντιμετωπίζουν οι Μικρομεσαίες επιχειρήσεις. Η μειωμένη ανταγωνιστικότητα των Ελληνικών προϊόντων που εκδηλώνεται με την μείωση των εξαγωγών και την αύξηση των εισαγωγών ξένων προϊόντων στην Ελληνική αγορά δημιουργούν σοβαρούς κινδύνους για τις Μικρομεσαίες επιχειρήσεις και την οικονομία γενικότερα. Η προστασία της εγχώριας παραγωγής και ειδικότερα των Μικρομεσαίων επιχειρήσεων από τον ανταγωνισμό της Ε.Ο.Κ και των Τρίτων χωρών αποτελεί προϋπόθεση για το ξεπέρασμα της οικονομικής κρίσης.

Τα προβλήματα που αντιμετωπίζουν σήμερα οι Μικρομεσαίες επιχειρήσεις εντοπίζονται τόσο στο δυσμενές εξωτερικό περιβάλλον -νομικό, θεσμικό, οικονομικό και τεχνολογικό πλαίσιο- μέσα στο οποίο λειτουργούν και αναπτύσσονται οι Μικρομεσαίες επιχειρήσεις όσο και στην δομή και διάρθρωσή τους.

Η γραφειοκρατία, πολυνομία, η μερική και ελλιπής πληροφόρηση, εκπαίδευση και γνώση της αγοράς, προβλήματα που συνδέονται με την προμήθεια πρώτων υλών, την φορολογία, την περίθαλψη και κοινωνική ασφάλιση, καθώς επίσης και προβλήματα οργάνωσης, διοίκησης και τεχνολογικού εξοπλισμού που αντιμετωπίζουν οι ΜΜΕ, αποτελούν ανασταλτικούς παράγοντες για την ανάπτυξή τους.

Η άμεση και ριζική αντιμετώπιση των παραπάνω προβλημάτων, θα συμβάλλει ουσιαστικά στην αύξηση της παραγωγικότητας και θα βελτιώσει την ανταγωνιστικότητα των Μικρομεσαίων επιχειρήσεων. Η κοινωνικοποίηση του τραπεζικού συστήματος, των δημοσίων επιχειρήσεων και οργανισμών κοινής ωφελείας, θα συντελέσει αποφασιστικά στην άρση των αντικινήτρων που αντιμετωπίζουν οι Μικρομεσαίοι και στην βελτίωση της κατανομής των κοινωνικών πόρων.

Εχουν παρθεί ορισμένα μέτρα για την διευκόλυνση της πρόσβασης των Μ.Μ.Ε στο χρηματοπιστωτικό σύστημα. Απαιτείται όμως η άρση διαφόρων αντικινήτρων για την αύξηση της συμμετοχής των ΜΜΕ στις πιστώσεις και την κατανομή των κοινωνικών πόρων ανάλογα με την συμβολή του κάθε παραγωγικού τομέα στην διαμόρφωση του Εθνικού προϊόντος.

Απαιτείται η πολιτεία να απλοποιήσει τις διαδικασίες χρηματοδότησης των ΜΜΕ, οι τράπεζες να εντατικοποιήσουν τις προσπάθειες που ήδη καταβάλλουν για εκπαίδευση και μετεκπαίδευση του στελεχιακού δυναμικού τους και την τροποποίηση των εσωτερικών τους διαδικασιών.

Απαιτείται επίσης οι ίδιοι οι ΜΜΕ επιχειρηματίες να βελτιώσουν τον προγραμματισμό και οργάνωση των δραστηριοτήτων τους.

Η αύξηση των "ειδικών κεφαλαίων" για την χρηματοδότηση της βιοτεχνίας ήταν κατά κάποιο τρόπο ικανοποιητική. Απαιτείται όμως η χρηματοδότηση των επαγγελματιών και μικρεμπόρων με πολύ πιο ευνοϊκούς όρους.

Ο ρόλος και η σημασία των ΜΜΕ στην ανάπτυξη των καινοτομιών είναι καθοριστικός. Απαιτείται για αυτό η διαμόρφωση ειδικής πολιτικής για την ανάπτυξη και εφαρμογή της καινοτομίας.

Διαπιστώνεται ότι η ενημέρωση των ΜΜΕ για τις παροχές και τις δυνατότητες που προσφέρει ο αναπτυξιακός νόμος 1262 ιδιαίτερα στους Μικρομεσαίους είναι ελλιπής.

Ιδιαίτερη ικανοποίηση δίνει η δραστηριοποίηση του ΕΟΜΜΕΧ στην αξιολόγηση και έλεγχο της υλοποίησης των επενδυτικών προγραμμάτων μέχρι 20.000.000 δρχ. καθώς επίσης και η εξαγγελία για την κάλυψη των δανείων των προγραμμάτων αυτών από τον ΕΟΜΜΕΧ.

Η ανάπτυξη των συνεταιρισμών και κοινοπραξιών αποτελεί μια δυναμική διέξοδο για την ανάπτυξη των παραγωγικών δυνάμεων στον χώρο των ΜΜΕ και την ριζική αντιμετώπιση προβλημάτων προμήθειας πρώτων υλών, και προώθησης πωλήσεων.

Διαπιστώθηκε ότι οι κρατικές προμήθειες μπορούν να αποτελέσουν σοβαρό μοχλό οικονομικής και κοινωνικής ανάπτυξης της χώρας. Είναι απαραίτητο να προωθηθεί η συμμετοχή των ΜΜΕ στις κρατικές προμήθειες μέσω της κοινοπρακτικής και συνεταιριστικής οργάνωσης.

Επίσης υπάρχει αναγκαιότητα εκπαίδευσης ειδικών στελεχών για τους συνεταιρισμούς και κοινοπραξίες.

Προτείνεται η καθιέρωση τακτικών ενημερωτικών εκπομπών απο τα μεσα μαζικής ενημέρωσης.

Οι αναπτυξιακοί οργανισμοί που στόχο τους έχουν την ενίσχυση των Μικρομεσαίων μπορούν να προσφέρουν ουσιαστική βοήθεια. Παρα την σημαντική βελτίωση της λειτουργίας τους και αποδοτικότητάς τους απαιτείται η γρήγορη και ουσιαστική αποκέντρωση των υπηρεσιών τους για να μπορούν άμεσα να εξυπηρετούν αποτελεσματικά τον Μικρομεσαίο επιχειρηματία. Ταυτόχρονα πρέπει να αντιμετωπιστούν προβλήματα αρμοδιοτήτων επικάλυψης και προσδιορισμού μεταξύ τους.

Τέλος καμμιά κυβερνητική πολιτική για αλλαγή των δομών και ισορροπη κοινωνική και οικονομική ανάπτυξη δεν μπορεί να υλοποιηθεί χωρίς την ενεργή συμμετοχή των ίδιων των ενδιαφερομένων.

Απαιτείται για αυτο η μαζικοποίηση και εκδημοκρατισμός των συνδικαλιστικών οργανώσεων των ΜΜΕ και η δραστηριοποίησή τους για την αλλαγή του νομικού, οικονομικού, θεσμικού και τεχνολογικού περιβάλλοντος μεσα στο οποίο λειτουργούν, και την βελτίωση της οργάνωσης και διοίκησης των επιχειρήσεών τους και αύξησης της παραγωγικής ικανότητας.